

Magazine on *Low External Input Sustainable Agriculture*
Compilation of selected translated articles into *Tamil*

 **LEIS
INDIA**

லீ சா இந்தியா
தமிழ் சிறப்பிதழ்

லீசா இந்தியா தமிழ் சிறப்பிதழ்

This issue in Tamil is a translated version of LEISA India magazine. This includes selected articles from LEISA India, originally published in English.

Address : AME Foundation
No. 204, 100 Feet Ring Road,
3rd Phase, Banashankari 2nd Block, 3rd Stage,
Bangalore - 560 085, India
Tel: +91-080- 2669 9512, +91-080- 2669 9522
Fax: +91-080- 2669 9410
E-mail: amebang@giasbg01.vsnl.net.in

LEISA India

Chief Editor : K.V.S. Prasad
Managing Editor : T.M. Radha

Translated by

K. Suresh Kanna

Translation coordination

Arunkumar Shivaray

Administration

M. Shobha Maiya

Design and Layout

S Jayaraj, Chennai

Printing

L.S. Graphic Prints, Chennai

Cover photo

Growing while farming
Photo: AME Foundation

Different editions

- **Regional Editions**
Telugu, Hindi, Kannada and Oriya
- **Farming Matters**
The Global edition in English
- **LEISA Revista de Agroecologia**
The Latin American edition in Spanish
- **LEISA India**
The Indian edition in English
- **SALAM Majalah Pertanian Berkelanjutan**
The Indonesian edition in Indonesian
- **AGRIDAPE**
The West African edition in French
- **Agriculturas, Experiencias em Agroecologia**
The Brazilian edition in Portuguese
- **LEISA CHINA**
The Chinese edition
- **BAOBAB**
East Africa edition in English

The editors have taken every care to ensure that the contents of this magazine are as accurate as possible. The authors have ultimate responsibility, however, for the content of individual articles.

The editors encourage readers to photocopy and circulate magazine articles.

Supported by MISSEREOR,
Published by AME Foundation

லீசா என்பது குறைந்த வெளியீடு பொருள் மற்றும் நிலைத்த வேளாண்மை என்பதன் சுருக்கமாகும். சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த வழிகளில் உற்பத்தியையும், வருமானத்தையும் பெருக்க விரும்பும் உழவர்களுக்கு தொழிற்நுட்ப மற்றும் சமூக ரீதியிலான வாய்ப்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். “லீசா” என்பது உள்ளூர் வள ஆதாரங்கள் மற்றும் இயற்கையின் போக்குகளை அளவுடன் பயன்படுத்தி தேவைப்படும் போது பாதுகாப்பான அளவு வெளியீடு பொருட்களை திறன்பட கையாள்வதாகும். லீசா என்பது ஆண் மற்றும் பெண் உழவர்களை அந்த சமூகத்தை சுயபலம் மிக்கவர்களாகவும் சக்தி மிக்கவர்களாகவும் மாற்றி அதன் மூலம் அவர்களது எதிர்காலத்தை தங்கள் சொந்த அறிவு, திறமை, மதிப்பீடு, கலாச்சாரம் மற்றும் அமைப்புகளை அமைக்க உதவுவதாகும். லீசா என்பது மாறிவரும் சூழல்கள் மற்றும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உழவர்கள் மற்றும் இதர பங்குதாரர்களின் திறமைகள் பங்கேற்பு அணுகுமுறைகள் மூலம் பலப்படுத்துவதாகும். லீசா என்பது பாரம்பரிய அறிவையும், அறிவியல் பூர்வமான அறிவையும் இணைத்து அதன்மூலம் கொள்கை உருவாக்கத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு சாதகமான சூழலை உருவாக்குவதாகும். லீசா என்பது ஒரு கருத்து ஒரு அணுகுமுறை மற்றும் விவேகமான செய்தி.

மிசேளரியர் என்பது வளர்ச்சி ஒத்துழைப்பிற்காக, ஜெர்மனி நாட்டில் உள்ள கத்தோலிக்க பாதிரியார்களால் 1958 ஆம் ஆண்டில் நிறுவனப்பட்ட ஓர் நிறுவனமாகும். மிசேளரியர், கடந்த 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஆப்ரிக்கா, ஆசியா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் ஏழ்மையை ஒழிப்பதற்காக போரட்டத்தில் தன்னை அர்பணித்து பணியாற்றி வருகிறது. மதம், நாகரீகம், பாலினம் என்ற எந்த வேறுபாடுமில்லாமல் மனித குலத்தின் தேவைக்கு தனது உதவியை அளித்து வருகிறது.

ஏழை மற்றும் பின்தங்கிய மக்கள், தாங்களாக துவக்கும் எந்த ஒரு முயற்சிக்கும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நம்புகிறது. உள்ளூர் கூட்டாளிகளுடன் குறிப்பாக, கிருத்துவ கோயில்களோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், சமூக இயக்கங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றோடு இணைந்து பணியாற்றுவதை விரும்புகிறது. பயனாளிகளோடு இணைந்து, அதன் கூட்டாளிகள் உள்ளூர் வள மேம்பாட்டு முறைகளில் உதவியும், திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியும் வருகின்றனர். இவ்வழியாகவே, மிசேளரியர் தனது கூட்டாளிகளுடன் இணைந்து, தொடர்ச்சியாக மாறிவரும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது.

www.misereor.de; www.misereor.org

ஏ.எம்.இ பவுண்டேஷன் குறைந்த வெளியீடு பொருள் மூலம் இயற்கை வள ஆதாரங்கள் மேலாண்மைக்காக பாரம்பரிய அறிவையும் புதிய கண்டுபிடிப்பு தொழில்நுட்பங்களையும் ஒன்றிணைத்து நிலைத்த வாழ்வாதாரப் பணிகளைபெருக்குவதில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஏ.எம்.இ. பவுண்டேஷன் வேளாண்மையில் மாற்றுக்களையும் அறிவையையும் பெருக்குவதிலும் பயிற்சிகள் அளிப்பதிலும் வளர்ச்சி பணிகளில் ஈடுபட்டு வரும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதிலும் அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், தக்காண பீடபூமி பகுதிகளில் சிறு, குறு உழவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றி வருகிறது.

ஏ.எம்.இ நிறுவனம் ஆர்வமுள்ள விவசாய குழுக்களுடன் பல கிராமங்களில் மாற்று விவசாய முறைகளை பெருக்கவும் நடைமுறைப்படுத்தவும் பணி செய்து வருகிறது. இந்த பகுதிகள் இயற்கை வேளாண் முறைகளை கொண்டுவர முயற்சிக்கும் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தி கொண்டு வரும் தன்னார்வக் குழுக்கள் மற்றும் கூட்டமைப்புகளுக்கு கற்றுக்கொள்ளும் இடங்களாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. www.amefound.org

டிர்ஸ்ட் உறுப்பினர்கள்

முனைவர். ஆர். துவாரகிநாத், சேர்மன் திரு. எஸ். எல். ஸ்ரீநிவாஸ், பொருளாளர் முனைவர். வித்தல் ராஜன், உறுப்பினர் முனைவர். எம் மகாதேவப்பா, உறுப்பினர்

முனைவர். என். கே. ஷாங்கி, உறுப்பினர் முனைவர். என். ஜி. ஹெக்டே, உறுப்பினர் முனைவர். வி. வீரபத்தையா, உறுப்பினர் திரு. சிரஞ்சீவ் சிங் ஐ.ஏ.எஸ், உறுப்பினர் திரு. கே. வி. எஸ். பிரசாத், செயல் இயக்குநர்

4. சிறு உழவர்களுக்கு கடனுதவி அளிப்பதில் ஒரு புதுவிதமான முயற்சி
எஸ்.எச். மஞ்சநாத்
8. சிறு உழவர்களுக்கு கடன் தரும் நிதி நிறுவனங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவது
சி.ஹெச். ரவீந்தர் ரெட்டி, பி. பார்த்தசாரதி ராவ், அசோக் எஸ். அலுவர், ஏ. ராஜசேகர ரெட்டி, சாஞ்ச பிராஜ்தார், ஏ. அசோக் குமார், பிலும் வி.எஸ் ரெட்டி மற்றும் சி.எல்.எல் கௌடா
13. வேளாண்மைதான் எங்கள்வாழ்க்கை
என். அரவிந்தன் மற்றும் என். விஜயகுமார்
15. நாராயண ரெட்டி பக்கம்
கலப்பின ரகங்களைவிட உள்ளூர் ரகங்களே எப்போதும் லாபம் தருபவை
17. வேளாண்மை ஒரு சாதகமான தெரிவு
மீனாட்சி

சிறு உழவர்களுக்கு கடன் தரும் நிதி நிறுவனங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவது

8 சி.ஹெச். ரவீந்தர் ரெட்டி, பி. பார்த்தசாரதி ராவ், அசோக் எஸ். அலுவர், ஏ. ராஜசேகர ரெட்டி, சாஞ்ச பிராஜ்தார், ஏ. அசோக் குமார், பிலும் வி.எஸ் ரெட்டி மற்றும் சி.எல்.எல் கௌடா

உழவர்களின் வாழ்வாதாரம் உயர்வது என்பது, அவர்களின் கூட்டு பலத்தில் தான் உள்ளது. ஆதாரங்களை பெறுவதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது, விவசாயிகள் ஒன்றிணைவதும், நிறுவன ரீதியாக அமைக்கப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளும், கடைசியாக சமூக மற்றும் அரசியல் அமைப்புகளின் பின்னணியும்தான். எனவே, கிராமப்புற மாற்றங்களுக்கு விவசாயிகளின் அமைப்புகள் ஒரு முக்கிய பங்கை பெற்றுள்ளன. ஆகவே, கிராமத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவதில் உழவர் அமைப்புகள் ஒரு முக்கிய பங்காற்ற வேண்டும்.

அன்பான வாசகர்களே

ஜெர்மனி நாட்டின் மிசெளரியர் நிதி நிறுவனத்தின் நிதிஉதவியோடு டிசம்பர் 2012 இதழை மகிழ்ச்சியோடு நாங்கள் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

வேளாண்மை என்பது லாபமற்ற மற்றும் இடர்பாடுகள் நிறைந்த செயல்பாடாக கருதப்படும் இந்த நேரத்தில், இளம் விவசாயிகள் அதனை ஒரு தொழிலாக கருதி செய்து வருவதை பார்க்கும் போது மிகவும் உற்சாகம் தரக்கூடியதாக உள்ளது. மேலும் நிறைய நிறுவனங்கள் பள்ளி மாணவர்கள் மத்தியில் எப்படி வேளாண்மையில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதற்காக முன்முயற்சிகளையும் எடுத்து வருகின்றன. அவ்வகையில் புவிதம் என்ற மாதிரி அனுபவம் கட்டுரையாக இந்த இதழில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், எப்படி சிறு உழவர்கள் தங்கள்குள் குழுக்களாக, கூட்டமைப்புகளாக செயல்பட்டு தங்களின் வேலைகளை பகிர்ந்து கொள்கின்றனர் மற்றும் கடன் வசதிகளை பெற்று பயனடைகின்றனர் என்ற அனுபவங்களும் இந்த இதழில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மிகவும் மகிழ்வோடு இந்த இதழை வாசிப்பீர்கள் என நம்புகிறோம். இந்த இதழில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் குறித்த தங்களின் கருத்துகளை எதிர்பாக்கிறோம். உங்களின் கருத்துக்களை, ஆலோசனைகளை மற்றும் எண்ணங்களை இணைய தளத்திலோ அல்லது தபால் மூலமாகவோ அல்லது மின்னஞ்சல் (leisaidia@yahoo.co.in) மூலமாகவோ தெரிவிக்கலாம். உங்களின் விவசாய நண்பர்கள் யாரேனும் இந்த இதழை படித்து பயனடைய வேண்டுமென நீங்கள் விரும்பினால், அவரது முழு முகவரியை எங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கவும். நாங்கள் அவர்களுக்கு இந்த இதழை மகிழ்ச்சியுடன் அனுப்பி வைக்கிறோம்.

ஆசிரியர்கள்

வேளாண்மை ஒரு சாதகமான தெரிவு

மீனாட்சி

17

தற்போதுள்ள கல்வி முறைகள் மூலம் மிககுறுகிய அளவே கற்க முடியும். ஏனெனில், இது உண்மை நிகழ்வுகளிலிருந்து எதிராக இருக்கிறது என்றாலும் புவிதம் கற்றல் மையம் இளம் குழந்தைகளின் அறிவை மேம்படுத்தும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி அவர்களை கூர்மைப்படுத்தி ஊக்குவிக்கிறது.

சிறு உழவர்களுக்கு கடனுதவி அளிப்பதில் ஒரு புதுவிதமான முயற்சி

எல்.எச். மஞ்சநாத்

உழவர்களுக்கு பலவிதமான காரணங்களுக்காக கடன் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் வாங்கிய கடனை திருப்பிச் செலுத்த முடியாதபோது அதுவே அவர்களுக்கு தேவைப்படும் நேரத்தில் கடனை பெற முடியாமல் போவதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைகிறது. “பிரகதிபந்து” என்னும் திட்டம் வருமானத்திற்கான ஆதாரங்களை பல வழிகளில் பெருக்கித் தருவதன் மூலமும், வேலைகளை பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலமும் ஏழை மக்களையும் வங்கிகளோடு தொடர்புபடுத்த உதவுகிறது.

சிறு உழவர்கள் நிலைத்த வேளாண் பணிகளில் ஈடுபட முயற்சிக்கும் போது நிதி தொடர்பான பிரச்சனைகளை சந்திப்பதென்பது புதியதல்ல. பயிர்களை வளர்ப்பதற்கும், கால்நடைகள் வாங்குவதற்கும், மரங்கள் மற்றும் தோட்டப்பயிர்களை வளர்ப்பதற்கும், நீர்ச்செறிவு திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்கும் என பல்வேறு காரணங்களுக்கு உழவர்களுக்கு பணம் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இந்த உழவர்களுக்கு தகுந்த நேரத்தில் கடன் கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்களால் தங்களின் சிறு வேளாண் சாகுபடி பரப்பிலிருந்து தங்களது வருமானத்தை பெருக்கி கொள்ள முடியாமல் அவர்கள் தொடர்ந்து ஏழைகளாக உள்ளனர்.

பிரகதிபந்து என்பது ஸ்ரீ ஷேத்ர தர்மஸ்தலா கிராம அபிவிருத்தி மையத்தால் (எஸ்.கே.ஈ.ஆர்.ஈ.பி) துவங்கப்பட்ட ஒரு புதுவகையான திட்டமாகும். எஸ்.கே.ஈ.ஆர்.ஈ.பி என்பது கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள தர்மஸ்தலா பகுதியில் சிறு உழவர்களை அவர்களின் ஒற்றுமைக்காக சுய உதவிக்குழுக்களின் அணுகுமுறையில் ஒருங்கிணைத்து செயல்படும் ஓர் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனமாகும். பிரகதிபந்து என அழைக்கப்படும் இந்தக் குழுக்கள் உழவர்களுக்கு அவர்களின் வேளாண்மை செயல்பாடுகளை வளர்த்தெடுக்கவும், அவர்களுக்குள் பணிகளை பகிர்ந்து கொள்ளவும், கடனுதவிகளை பெற்றுக்கொள்ள வழிவகை செய்வதிலும் ஈடுபட்டு வருகிறது.

1982 ஆம் ஆண்டு ஒரு அறக்கட்டளை நிறுவனமாக தொடங்கப்பட்ட எஸ்.கே.ஈ.ஆர்.ஈ.பி நிறுவனம் தர்மஸ்தலாவை சுற்றியுள்ள பகுதி உழவர்களுக்கு கோயில் மானியங்களை அளித்து வந்தது. இன்று நாட்டிலேயே ஒரு பெரிய தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனமாக உருவெடுத்துள்ளது. கடந்த சில வருடங்களாக இந்நிறுவனம் பெண்கள் மற்றும் சிறு உழவர்களுக்குமான சுய உதவிக்குழுக்களை ஆரம்பித்து உதவி வருகிறது.

பிரகதிபந்து சுய உதவிக்குழுக்கள்

5 முதல் 8 உறுப்பினர்கள் கொண்ட பிரகதிபந்து குழுக்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. குழுவில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் 2 ஹெக்டேர் நிலம் கொண்டுள்ளவர்களாகவும், அவர்கள்

குழு உறுப்பினர்கள் பயிரிடுவதற்காக நிலத்தை தயார் செய்கின்றனர்.

அனைவரும் ஒரே பின்னணி கொண்டவர்களாகவும் இருப்பார்கள். பிரகதிபந்து சுயஉதவிக்குழுக்களில் ஓரிரு பெண்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் பெரும்பான்மையானோர் ஆண்களாகவே இருந்தனர். உறுப்பினர்கள் அனைவரும் குழுக்களை மேலாண்மை செய்வதிலும், நிதி மேலாண்மையிலும், ஆவணப்படுத்துவதிலும் நன்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

வேளாண்மையை மேம்படுத்துவதில் குழு உறுப்பினர்களுக்கு பலவிதமான பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டது. பலவிதமான குறுகிய கால பயிற்சிகளும், அதனை தொடர்ந்து திட்டத்தின் முக்கியமான பகுதியாகும். மேலும், உழவர்களின் திறமைகளை மேலும் வலுப்படுத்துவதற்காக மாதிரி பண்ணைகள், வேளாண் அறிவியல் மையங்கள் போன்ற பகுதிகளுக்கு களப்பார்வை மற்றும் கல்வி சுற்றுலா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அங்குள்ள நிபுணர்களோடு கலந்துரையாடலுக்கும் வழிவகை செய்யப்படுகிறது.

பண்ணை செயல்பாடுகளை திட்டமிடல்

வேளாண் செயல்பாடுகளிலும் குழுவின் உறுப்பினர்கள் வழி நடத்தப்படுகின்றனர். அவர்களிடம் உள்ள சாகுபடி நிலப்பரப்பு மற்றும் பயிர்ச் சாகுபடி முறைகளுக்கு ஏற்ப பண்ணை திட்டமிடல் செய்வதற்கு உதவிகள் அளிக்கப்படுகிறது. பண்ணை திட்டமானது ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் வித்தியாசமானதாக அவர்களிடம் உள்ள நிதி ஆதாரங்களின் மதிப்புக்கு தக்கவாறு திட்டமிடப்படுகிறது. பண்ணை திட்டமிடும்போது குறிப்பாக தொடர் வருமானத்தை

தரக்கூடிய வகையில் பல பயிர்சாகுபடி, நிலைத்த வேளாண்மை மற்றும் நீர் ஆதாரங்களை பெருக்குவதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. பல்வேறு வகையான நீர் சேமிப்பு, அறுவடை மற்றும் நீர்ப்பாசன முறைகள் இந்த பண்ணைத் திட்டமிடுதலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த பண்ணைத் திட்டங்கள் அனைத்தும் ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு உறுப்பினர்களின் வீடுகளிலேயே பராமரிக்கப்படுகிறது. அர்த்தமுள்ள பண்ணை திட்டங்களை தயாரிப்பதன் மூலம் சிறு உழவர்களுக்கு புதிய இலக்கையும், நோக்கத்தையும் அளிக்கிறது. அது அவர்களுக்கு ஒரு கனவை காண்பதற்கான தைரியத்தையும், இந்த கனவை உணர்ந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பையும் அளிக்கிறது.

இந்த ஒருங்கிணைந்த மாதிரிப் பண்ணையானது சமக்ரா குர்ஷிகாதகா என அழைக்கப்படுகிறது. இதில் சிறு உழவர்கள் பல பயிர் சாகுபடி முறையையும், தோட்டப்பயிர்களையும், மரப்பயிர்களையும் தங்களிடம் உள்ள சிறிய சாகுபடி நிலப்பரப்பில் செய்வதற்கு ஊக்கப்படுத்தப்படுகிறார்கள். மேலும் அவர்கள் இயற்கை ஈடு பொருட்களை பயன்படுத்துவதற்கு ஊக்கப்படுத்தப்பட்டு, ஒருங்கிணைந்த பண்ணையம் துவங்கிய 3 வருடங்களுக்குள் முற்றிலுமாக வெளியீடு பொருட்களை தவிர்க்கும் அளவிற்கு வழிநடத்தப்படுகிறார்கள். பல பயிர் சாகுபடி முறைகளாக பயிர்கள், காய்கறிகள், மலர் சாகுபடி, கால்நடைகளில் பால் மாடு வளர்ப்பு மற்றும் கோழி வளர்ப்பு, தேனீ வளர்ப்பு, பட்டுப்புழு வளர்ப்பு என பலவிதமான வழிகளில் உழவர்களுக்கு நிலையான வருமானம் கிடைக்கும் வகையில் திட்டமிடப்பட்டு செயல்படுத்தப்படுகிறது.

ஒருங்கிணைந்த பண்ணையத்தில் இருந்து அதிக வருமானமும், உயிர் பன்மையும்

உட்டர கன்னடா மாவட்டத்தில் உற்ற சிர்சி தாலுக்கா, பனவசியில் உள்ள ஜடாலி கிராமத்தை சேர்ந்த திரு. ஹனுமந்தப்பா, எஸ்.கே.ஈ.ஆர்.ஈ.பி யிடம் இருந்து பெறப்பட்ட கடனுதவி மூலம் கடந்த இரண்டு வருடங்களாக ஒருங்கிணைந்த பண்ணைய முறையை கடைபிடித்து வருகிறார். இன்று 3.75 ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்ட அவரது தோட்டமானது 22 வகையான பயிர்களோடு பால் மாடுகள், பண்ணைக் குட்டை மற்றும் உயிர்வேலியோடு காணப்படுகிறது. நிலைத்த வேளாண் முறைகளை கடைபிடித்தன் வாயிலாக அவருக்கு நிகர லாபமாக ரூ. 1.4 லட்சம் கிடைத்தாக திரு. ஹனுமந்தப்பா கூறுகிறார். இனிமேல் எந்த இரசாயன உரங்களையும் அவர் பயன்படுத்தமாட்டார்.

பணி பகிர்வு

வேளாண் பணிகளுக்கான கூலியாள் பற்றாக்குறையானது சிறு உழவர்களையும், அவர்களின் பயிர் உற்பத்தியையும் வெகுவாக பாதிக்கிறது. இந்த பிரச்சனையை சமாளிக்க, பிரகதிபந்து சுயஉதவிக்குழு உறுப்பினர்களிடையே வாரம் ஒரு முறை அவர்களுக்குள் வேலையை பகிர்ந்து கொள்வது ஒரு சிறப்பான அம்சமாக செயல்பட்டு வருகிறது. இக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் குழுவின் மற்ற உறுப்பினர்களின் நிலங்களில் வேலை செய்வதற்கு எந்த கூலியும் பெறுவதில்லை. எந்த பண்ணையில், எந்த வேலை செய்யப்பட வேண்டும் என்பது

நெற்பயிரில் வயல் சூழல் ஆய்வு

குழு உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள் வேளாண் பணிகளை பகிர்ந்து கொள்கின்றனர்.

முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. வேலை பகிர்வு நடக்கும் நாட்களில், வேலையில் ஈடுபடும் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு விருந்தோம்பல் அளிப்பது யாருடைய நிலத்தில் வேலை நடைபெறுகிறதோ அந்த உறுப்பினரின் பொறுப்பாகும். அடுத்த வாரம் அதே ஒரு நாளில் குழு உறுப்பினர்கள், மற்றொரு உறுப்பினரின் பண்ணை வேலைக்கு செல்வார்கள். இதன் விளைவாக, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் 2 மாதங்களில் 5ல் இருந்து 6 நாட்கள் இலவசமாக வேளாண் பணிகளை பெற்றுப் பயனடைகின்றனர். அதே வேலையில், சிறு உழவர்கள் தங்களின் வேளாண் பணிகளுக்கான ஆள்களை அதுவும் எந்த விதமான கூலியும் இல்லாமல் பெற்றுப் பயனடைகின்றனர்.

சிறு உழவர்கள் கூலியாட்கள் பற்றாக்குறையால் அனுபவித்து வரும் இன்னல்களுக்கு, பிரகதிபந்து சுயஉதவிக்குழுவில் நடைபெற்றுவரும் பணி பகிர்வு திட்டம் ஒரு சரியான தீர்வாகும். இந்த முறையில் உழவர்கள் தங்கள் நிலங்களில் பணி செய்வதற்கு கூலியாட்களுக்கு பணமாக எதுவும் தரவேண்டியதில்லை. மாறாக தங்களின் உழைப்பை மற்ற உறுப்பினர்களின் பண்ணையில் நடைபெறும் வேலைகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் திருப்பியளிக்கப்படுகிறது— இந்த முறையின் மூலம் குழுவில் உள்ள உறுப்பினர்களின் புரிந்து கொள்தலும், நெருக்கமும் அதிகரித்து பலப்படுத்தப்படுகிறது. ஒருவரிடம் இருந்து ஒருவர் கற்றுக்கொள்ளுவதும், நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொள்வதும் நடைபெறுகிறது. பண்ணையில் நடைபெறும் பணிகளை பகிர்ந்து கொள்ளும் நாட்களில் திட்டமிடப்பட்ட பணிகளை குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் முடிக்க இயலாத சூழ்நிலைகளில் அதனை அடுத்த நாளுக்கு ஒத்திவைக்காமல் 8-9 மணிநேரம் வேலையில் ஈடுபட்டு

முடித்துவிடுவது என்பது பொதுவாக பிரகதிபந்து சுயஉதவிக்குழுக்களில் காணப்படும் நிகழ்வாக உள்ளது.

பிரகதிநிதி, ஒரு புதுவகையாக கடனுதவி வளர்ச்சி நிதி

எஸ்.கே.ஈ.ஆர்.ஈ.பி யின் கடனுதவி முறையானது, பிரகதிபந்து சுயஉதவிக்குழு உறுப்பினர்களின் பண்ணை திட்டமிடல் கனவை நனவாக்கும் வண்ணம் உதவி வருகிறது. சுயஉதவிக்குழு உறுப்பினர்கள் வாரம் ஒரு முறை ரூ. 10 சேமித்து வருகின்றனர். எஸ்.கே.ஈ.ஆர்.ஈ.பி நிறுவனமானது, குழு உறுப்பினர்களின் சேமிப்பிற்கு 40 மடங்கு இணையான தொகையை கடனாக வழங்குகிறது. இதனை கடன் என்று சொல்லாமல், கொடுக்கும் பணத்திற்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் இதனை “நிதி” என அழைக்கிறது.

பிரகதிநிதி வேளாண்மை உட்பட அனைத்து விதமான நோக்கங்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. 12 வாரங்கள் வெற்றிகரமாக சேமிப்பு கொண்டுள்ள குழுக்கள் பிரகதிநிதியை பெற முடியும். ஆரம்பக்கட்ட நிதி உதவியாக ஒரு உறுப்பினருக்கு ரூ. 1000 வரை கொடுக்கப்படுகிறது. தொடர்ந்து அளிக்கப்படும் நிதி உதவியில் அவை அதிகரிக்கப்படும். முதலில் வாங்கிய கடனுதவி நிலுவையில் இருக்கும் போதே, அதாவது முதல் கடன் கொடுக்கப்பட்டு 3 மாதங்கள் ஆன பிறகு இரண்டாவது கடனுதவிக்கு விண்ணப்பிக்கலாம். குழுவில் உள்ள உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கு உள்ள சேமிப்பு மற்றும் கடனுக்கான நோக்கத்தின் அடிப்படையிலும் கடன் பெறலாம். உதாணத்திற்கு, அவசர தேவைக்கு ஒரு உறுப்பினர் ரூ. 25000 வரையிலோ அல்லது அவரின் சேமிப்பில் 10 மடங்கு தொகையையோ கடனாக பெறலாம். வருமானத்தை பெருக்கும் செயல்பாடுகளுக்கு சேமிப்பில் 20 மடங்கு தொகையையோ அல்லது ரூ. 50000

பணிகளை பகிர்ந்து கொள்வதில் உப்பா குழு பெருமை கொள்கிறது.

உப்பா பிரகதிபந்து என்ற சுயஉதவிக்குழுவானது, தட்சிணை கன்னடா மாவட்டத்தின், பில்தங்கடி தாலுக்காவில் உள்ள கோக்ரு கிராமத்தில் 1993 ஆம் ஆண்டு முதன்மையான அமைக்கப்பட்ட குழுக்களில் ஒன்றாகும். இது 11 பணி செய்யும் உறுப்பினர்களை கொண்ட மிகப்பெரிய பிரகதிபந்து சுயஉதவிக்குழுக்களில் ஒன்றாகும். அவர்கள் ஒவ்வொரு செவ்வாய் கிழமைகளிலும் பணிகளை பகிர்ந்து கொள்வார்கள். இதுவரை, உப்பா பிரகதிபந்து குழுவானது ரூ 8.97 லட்சம் மதிப்புடைய 8,976 மனித வேலை நாட்களை பகிர்ந்து கொண்டுள்ளது.

தோட்டப்பயிர்களான பாக்குமரம், தென்னை, ரப்பர், கோக்கோ வளர்ப்பு, கிணறு வெட்டுவது, காய்கறி தோட்டம் அமைப்பது, உரங்களை கொண்டு வந்த நிலத்தில் சேர்ப்பது, பயிர் அறுவடையில் ஈடுபடுவது போன்றவை இந்த குழுவினால் செய்யப்பட்ட பொது வேலைகளாகும். இந்த குழுவில் உள்ள உறுப்பினர்கள் அனைவரும் காய்கறி உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு, அதனை மங்கலூர் நகர சந்தையில்

விற்பனை செய்து உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு நியாயமான நல்ல விலையை பெற்று வருகின்றனர். குழுவில் உள்ள பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் துணைத் தொழில்களாக கறவை மாடுகள் வளர்த்தும், பண்ணைக்கழிவுகளை பயன்படுத்தி அதன் மூலம் அவர்களின் பண்ணையில் இரசாயன உரங்களுக்காக செலவழிப்பதை குறைத்துள்ளனர்.

இக்குழுவானது, தனது மொத்த சேமிப்பாக ரூ. 94,820 இருப்பு வைத்துள்ளது. இந்த குழு கடந்த 17 வருடங்களில் கடனாக கிட்டத்தட்ட ரூ. 6,21,000 அளவிற்கு பெற்று பயன்படுத்துகிறது. இந்த பணத்தை உறுப்பினர்கள் பகிர்ந்து கொண்டதன் விளைவாக பண பரிமாற்றம் ரூ. 17,36,170 வரை நடைபெற்றுள்ளது. குழுவின் அனைத்து உறுப்பினர்களும், பிரகதிபந்து சுயஉதவிக்குழுவானது தங்களுக்கு தேவைப்படும் நேரத்தில் பணத்தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கும், பணிகளை பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருப்பதை ஒருமனதாக ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

கடனாக பெறலாம். மற்றும் கட்டமைப்பு வசதிகளை சீரமைக்க, கிணறு வெட்ட, பம்புசெட் மற்றும் குழாய்கள் புதிக்க போன்ற செயல்பாடுகளுக்கு, அவரின் சேமிப்பில் இருந்து 20 மடங்கு தொகையையோ அல்லது ரூ. 50000த்தையோ கடனாக பெறலாம்.

கடன் பெறுவதற்கான விண்ணப்பமானது குழுக்களில் உள்ள உறுப்பினர்களோடு நடைபெறும் விவாதங்கள் மற்றும் அந்த உறுப்பினரின் பண்ணைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படும். அதன் பிறகு விண்ணப்பங்கள் கிராம அளவில் உள்ள சுயஉதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்பினால் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அது அமைந்துள்ள துணைக்குழுவிடம் கட்டளை வழங்க பரிந்துரைக்கும். துணைக்குழுவினால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் பொதுவாக நிறுவனத்தின் களப்பணியாளர்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும், அதன்பின் அது சம்மந்தப்பட்ட நிதி வழங்கல் அதிகாரிகளிடம் அனுமதிக்காக சமர்ப்பிக்கப்படும்.

உறுப்பினர்கள் தாங்கள் வாங்கிய கடனை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான கால அவகாசம் 3 – 5 வருடங்களாகும். இருப்பினும், வாங்கப்பட்ட கடனுக்கான தவணைத் தொகையானது வாரத் தவணையில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும். உதாரணத்திற்கு, ஒரு விவசாயி, பாக்கு மர சாகுபடிக்காக ரூ. 20000 பெற்று அதனை 5 வருட கால தவணையில் திருப்பிச் செலுத்த ஒப்புக்கொண்டால், அவர் வாரம் ரூ. 156 வீதம் 159 வாரங்களுக்கு கடன் தொகை திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். இதற்காக, அந்த உறுப்பினர் சில வருமானம் தரக்கூடிய தொழில்களான பால் மாடு வளர்ப்பு, மலர் சாகுபடி, வெற்றிலை சாகுபடி அல்லது விவசாய கூலி வேலைகளில் ஈடுபட்டு கடனை திருப்பிச் செலுத்தவேண்டும்.

முடிவுரை

தற்போது, எஸ்.கே.ஐ.ஆர்.ஐ.பி கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள 9 மாவட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட 12,85,000 குடும்பங்களை கொண்ட 1,16,500 சுயஉதவிக்குழுக்களுடன் பணி செய்கிறது.

அதன் ஒட்டுமொத்த சேமிப்பாக, கிட்டத்தட்ட (ரூ. 258 கோடியை) 1,75,000 சிறு உழவர்களின் சேமிப்பாக உழவர்கள் வேளாண் பணிகளுக்காக அவர்களின் வாழ்வு மற்றும் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக தேவைப்படும் நேரத்தில், போதிய நிதியை எந்த தடங்களும் இல்லாமல் பெறும் வகையில் கொண்டுள்ளது.

இந்த புதிய முயற்சியானது, சிறு உழவர்களுக்கு கடனுதவி அளிப்பதில் புதிய நடைமுறைகளை உருவாக்கியுள்ளது. பிரகதிபந்தின் இந்த புதிய முயற்சியானது உழவர்களுக்கு தினசரி வருமானத்தை பெறும் வகையில் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி, பல வேளாண் தொடர்புடைய பணிகள் மற்றும் தொழில்கள் மூலம் வருமானத்திற்கான மூலத்தை அதிகப்படுத்தி உதவுகிறது. உண்மையில், அவர்களின் பயிர் அறுவடைக்கு வரும் சமயத்தில் பெரும்பாலான கடன் தவணைகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை உடனடியாக அடிமாட்டு விலைக்கு விற்கப்படுவதை தடுக்கிறது. சிறு உழவர்களுக்கு கடனுதவி அளிக்கும் முறையை எஸ்.கே.ஐ.ஆர்.ஐ.பி உண்மையிலேயே மாற்றியமைத்துள்ளது.

மூலம்: லீசா இந்தியா, ஜூன் 2010, வால்யூம் 12, இதழ் 2

எல்.எச். மஞ்சநாத்

செயல் இயக்குநர்,
எஸ்.கே.ஐ.ஆர்.ஐ.பி.

தர்மபூரி பில்டிங், தர்மஸ்தலா, பில்தங்கடி தாலுக்கா,
தட்சிணை கன்னடா மாவட்டம், கர்நாடகா – 574 216

மின்னஞ்சல்: ed@skdrdpindia.org .

இணையதள முகவரி: skdrdpindia.org

சிறு உழவர்களுக்கு கடன் தரும் நிதி நிறுவனங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவது

சி.ஹெச். ரவீந்தர் ரெட்டி, பி. பார்த்தசாரதி ராவ், அசோக் எஸ். அலுவர்,
ஏ. ராஜசேகர ரெட்டி, சாஞ்சு பிராஜ்தார், ஏ. அசோக் குமார், பிலும் வி.எஸ் ரெட்டி
மற்றும் சி.எல்.எல் கௌடா

உழவர்களின் வாழ்வாதாரம் உயர்வது என்பது, அவர்களின் கூட்டு பலத்தில் தான் உள்ளது. ஆதாரங்களை பெறுவதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது, விவசாயிகள் ஒன்றிணைவதும், நிறுவன ரீதியாக அமைக்கப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளும், கடைசியாக சமூக மற்றும் அரசியல் அமைப்புகளின் பின்னணியும்தான். எனவே, கிராமப்புற மாற்றங்களுக்கு விவசாயிகளின் அமைப்புகள் ஒரு முக்கிய பங்கை பெற்றுள்ளன. ஆகவே, கிராமத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவதில் உழவர் அமைப்புகள் ஒரு முக்கிய பங்காற்ற வேண்டும்.

இந்தியாவில் கோழிப்பண்ணை துறையில் நிகழ்ந்து வரும் அதிவேக வளர்ச்சியின் காரணமாக கோழித் தீவனத்தின் தேவை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துவரும் அதே வேளையில், கோழித் தீவனத்திற்கு முக்கியமான ஆதாரமாக இருக்கும் மக்காச் சோளத்தின் வளர்ச்சி விகிதம் 2 முதல் 4 விழுக்காடாக ஆண்டுதோறும் குறைந்த வண்ணம் உள்ளது. ஏனென்றால் மக்காச் சோளத்தின் வினியோகம் குறையும் போதெல்லாம் கோழி தீவன உற்பத்தியாளர்கள் சோளத்தையும், கம்பையும் பயன்படுத்தி தீவனம் தயாரிக்கின்றனர். சோளம் மற்றும் கம்பு உற்பத்தியில் ஈடுபடும் சிறு உழவர்களின் வேளாண் வருமானத்தை அதிகரிக்கவும், வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்தவும், நெதர்லாந்து நாட்டின் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான பொது நிதி அமைப்பும், இக்ரிசாட் மற்றும் உணவு மற்றும் வேளாண்மை நிறுவனமும் இணைந்து ஒரு கூட்டுத் திட்டத்தை துவக்கின.

இந்த கூட்டுத் திட்டத்தின் தலைப்பு “ஆசியாவில் உள்ள சிறு உழவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை சோளம் மற்றும் கம்பு பயிர்களை தீவன உற்பத்தியில் அதிகளவு பயன்படுத்துவது” என்பதாகும். இந்த திட்டத்தின் நோக்கமானது, சோளம் மற்றும் கம்பு பயிரிடும் உழவர்களை ஒன்று திரட்டி, அவர்களுக்கு பயிர் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவும், வருமானத்தை பெருக்கவும் மேம்படுத்தப்பட்ட இடுபொருட்களை வழங்குவது, நல்ல தகவல் சேவைகளை அளிப்பது, கடன் வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது மற்றும் அறுவடைக்கு பிந்தய செயல்பாடுகளில் உதவுவதாகும். இந்த கட்டுரையானது இந்த திட்டத்தில் உள்ள கடன் தொடர்புகளை குறித்த பகுதியை முக்கியமாக விளக்குகிறது.

அணுகுமுறை

இக்ரிசாட் (ICRISAT) மற்றும் கூட்டமைப்பின் உறுப்பு நிறுவனங்களும் இணைந்து உழவர்களுக்கு தொழில்நுட்ப ரீதியான திறன்களை வளர்க்கவும், பயிர் உற்பத்தி முறைகளில் மேம்பட்ட தகவல்களை அளித்து உற்பத்தியை அதிகரித்து பயிற்றுவிக்க தேவையான அணுகுமுறைகளை உருவாக்கின. நிறுவன ரீதியாக வெவ்வேறு மட்டங்களில்

உருவாக்கப்பட்ட உற்பத்தி மற்றும் சந்தை தொடர்புகள் உழவர்களுக்கு ஒட்டுமொத்த உற்பத்தி செலவிலும், அறுவடைக்குப்பின் ஏற்படும் செலவினங்களை குறைக்க உதவுகிறது. எனினும், அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒரு உண்மை என்னவென்றால் போதுமான நிதி இல்லாத பட்சத்தில், விவசாயிகள் தங்களின் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை உள்ளூர் சந்தைகளில் கொட்டிவிடுவதோ அல்லது இடைத்தரகர்களிடம் கொடுத்துவிடுவதும் நடைபெறும். சிறு உழவர்களின் இந்த நிலைமையை வியாபாரிகளும், புரோக்கர்களும் சாதகமாக பயன்படுத்தி அவர்களின் பொருட்களை மிகக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி விடுகின்றனர். உழவர்களும் அவர்களிடம் நியாயமில்லாத விலைக்கு கொடுத்து பலியாகின்றனர்.

ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு கடன் தேவை என்பது அவர்களுக்கு விளைப் பொருட்களை சேமித்து வைக்கும் நாட்களில் உள்ள செலவினங்களுக்காக மட்டுமின்றி, அவர்கள் பயிர் உற்பத்தியில் ஈடுபடும் போது அவர்களுக்கு தேவைப்படும் விதைகள், உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லிகள் போன்றவற்றை வாங்குவதற்கும் மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது.

குழு உறுப்பினர்கள் தங்களின் செயல்பாடுகளை திட்டமிடுகின்றனர்.

படம்: idf

திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு முன்னதாக, நிறுவன ரீதியாக கடன் சேவை குறித்து நடத்தப்பட்ட ஆய்வானது அந்தப் பகுதியில் நிலவும் உழவர்களின் பிரச்சனைகளையும், உண்மை நிலவரத்தையும் அறிந்து கொள்ள பெரிதும் உதவியது. உழவர்களின் கடன் தேவைக்கும் பெரிதும் ஆதாரமாக இருந்தது, அந்தப் பகுதியில் வட்டிக்கு பணம் கொடுப்பது தனி நபர்கள், உள்ளூர் இடுபொருள் முகவர், தானியங்களை வாங்கும் வியாபாரிகள், தனியார் நிதி நிறுவனங்கள், உள்ளூர் வேளாண் கூட்டுறவு அமைப்புகள் மற்றும் பொதுத்துறை வங்கிகள்.

திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு முன்னதாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு முடிவு உணர்த்தியது என்னவென்றால், வள ஆதாரங்கள் மற்றும் சந்தை விவரங்களின் மேல் உறுதியான மற்றும் நியாயமான நடைமுறைகளை, உழவர்களின் வருமானத்தை பெருக்குவதற்கான முக்கிய அம்சங்கள் என்று அரிய முடிந்தது. இதுவே வேளாண் குடும்பங்களின் வளர்ச்சிக்கும், அங்கு நிலவும் ஏழ்மை நிலையை போக்கவும் தேவைப்படும் முதன்மையான செயல்பாடாக கருதப்பட்டது. எனவே, திட்டத்தின் அனைத்து செயல்பாடுகளிலும் இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதை நோக்கமாக கொண்டு செயல்படுத்தப்பட்டது.

விவசாய குழுக்களை அமைத்தது

விவசாயிகளோடு நடைபெற்ற விவாதங்கள் மற்றும் திட்டத்தை செயல்படுத்தும் குழுவின் கடந்த கால அனுபவங்களின் அடிப்படையிலும், விவசாயிகளை ஒருங்கிணைத்து, அவர்களின் திறமைகளை மேம்படுத்தவும், உழவர்களின் கடன் சேவை, இடுபொருட்கள் மற்றும் சந்தை போன்ற பல ஆதாரங்களின் பலனை முழுமையாக பெற்று அனுபவிக்க சரியான அடித்தளம் விவசாய குழுக்களை அமைப்பதுதான் என உணரப்பட்டது. இது அவர்களுக்கு போக்குவரத்து செலவினங்கள், எதிர்பாராமல் நிகழும் நிகழ்வுகள் போன்றவற்றை குறைக்கவும், அவர்கள் வேளாண் தொடர்பான தொழில்களில் உள்ள சாத்தியக்கூறுகள், உற்பத்தி மற்றும் லாப வாய்ப்புகள் பற்றிய சரியான தேர்வில் நேரடியாக ஈடுபட உதவும். அது மேலும், அவர்கள் விதிகள் சரியான வழியில் பின்பற்றாமல் இருப்பதை சுட்டிக்காட்டவும், அதனை எதிர்த்து அவர்கள் குரல் எழுப்பி அதனை கேட்கச் செய்வதற்கும் உதவுகிறது.

இந்த திட்டத்தின் மிக முக்கியமான செயல்பாடு என்னவென்றால் பண்ணையில் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த உதவுவதுதான். மேம்படுத்தப்பட்ட தொழில்நுட்பங்கள் விவசாயிகளை சென்றடைவதற்கு சிறந்த வழி அவர்களை குழுக்களாக அமைப்பது தான் என்பது உணரப்பட்டதால் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. நிறுவன ரீதியான தொடர்புகள் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன. இந்த திட்டமானது ஏழை மக்களுக்கு தொழில்நுட்பரீதியாக பொதுவான புரிதல்களை ஏற்படுத்தும் வண்ணம் உடனடியாக இணைந்து செயல்பட வேண்டிய சில அம்சங்களையும் கண்டறிந்தது. உதாரணத்திற்கு, விவசாயிகளுக்கும் விஞ்ஞானி களுக்கிடையிலான அனுபவ பகிர்வுகள், நடைபெற்று வரும் கள பணிகளில் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கான மேல்மட்ட அளவிலான ஒருங்கிணைப்பு, விவசாயிகள் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்புகளை ஒட்டி கவனிக்க வேண்டியவை ஆகியவைகளாகும்.

நிறுவன ரீதியான கடன் வாய்ப்புகளை பெறுவது

பொதுவாக பயிர் உற்பத்திக் காலங்களில், முக்கியமாக தரமான விதைகள், உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லிகள் மற்றும் பண்ணைக் கருவிகள் போன்றவற்றை வாங்குவதற்கும், சில பண்ணைப் பொருட்களை வாடகைக்கு எடுப்பதற்கும், விதைப்பு மற்றும் அறுவடை காலங்களில் கூலி கொடுக்க போன்றவற்றிற்கு கடன் தேவைப்படுகிறது. திட்டத்தினை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளில் விவசாயிகளுக்கு பண தேவை என்பது அறுவடைக்குப் பின்னும் அவர்களின் பொருட்களை சேமித்து வைப்பதற்கும், குடும்பத்தின் உடனடி செலவுகளை சமாளிப்பதற்கும் தேவைப்படுகிறது என்பது தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அமைப்பு ரீதியான கடன் வசதிகள் இல்லாத பட்சத்தில், விவசாயிகள் தங்களின் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை உள்ளூர் சந்தைகளிலோ, நியாயமில்லாத விலைக்கு கேட்கும் இடைத்தரகர்களிடமே விற்று விடுகின்றனர். எனவே, கடன் தேவை குறித்த அணுகுமுறைகளை வகுக்கும் போது அறுவடைக்கு பின்பு தேவைப்படும் கடன் தேவைகளுக்கு சமமான முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும்.

திட்டத்தின் முதல் வருடப் பணிகளை நடைமுறைப்படுத்தும் போது உள்ளூர் குழுக்களை வங்கிகளோடு இணைப்பதற்கு பல வழிகளில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. திட்டத்தின் இலக்கு கிராமங்களுக்கு அருகில் உள்ள பல்வேறு உள்ளூர்

அட்டவணை 1. திட்டத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்த விவசாயிகளின் கருத்துக்கள்

குழுக்கள்	கிராம அளவில் நடைபெற்ற திட்ட செயல்பாடுகளில் விவசாயிகள் அடைந்த பலன்கள் குறித்த சதவீதம்					
	பயிர் உற்பத்தி	விவசாய அமைப்புகள்	சேகரிப்பதும் சேமிப்பும்	கூட்டாக சந்தைப்படுத்துவது	கடன் தொடர்புகள்	கருத்துக்கள்
ஆந்திர பிரதேசம்						
1. பாலவி	88	75	72	71	72	ஆந்திர மாநிலத்தில் 75 விழுக்காடு திட்டத்தில் தொடர்புடைய விவசாயிகள் பலனடைந்துள்ளனர்
2. உதித்தியால்	82	86	78	71	78	
மகாராஷ்டிரா						
1. கோயக்	70	47	48	42	37	மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் 45 விழுக்காடு விவசாயிகளும் கடன் தொடர்புகளால் பலனடைந்துள்ளனர்
2. அஞ்சான்பூர்	92	93	61	55	57	
3. ரோகட்வாடி	85	82	47	31	40	
சராசரி	83.4	76.6	61.4	54	56.8	

திட்டத்தின் கருக்கம்

திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு முன் நடத்தப்பட்ட ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட பிரச்சனைகளை, இத்திட்டத்தின் மூலம் அணுகி தீர்க்கப்பட்டது. அதில் முக்கிய செயல்பாடாக, சோளம் மற்றும் கம்பு பயிரிடும் விவசாயிகள் மத்தியில் 5 விவசாயக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அவைகளுக்கு நீண்ட கால இடுபொருள் அளிப்பதற்கு நிலையான தொடர்புகளை உருவாக்கி, அதனைத் தொடர்ந்து செய்வதற்குத் தேவையான திறமைகளை வளர்ப்பதற்கான செயல்பாடுகள் நீண்ட கால அடிப்படையில் திட்டமிடப்பட்டன. விவசாயிகளின் நிலங்களில் நடைபெற்ற செய்முறை விளக்கங்கள், புதிய பயிரிடப்பட்ட பயிர்கள் வளர்ந்த விதம் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த சத்துக்கள் மற்றும் பயிர் மேலாண்மை முறைகள் சோளத்தில் மகசூலை 19 விழுக்காட்டில் இருந்து 111 விழுக்காடாகவும், கம்பு பயிரில் 36 விழுக்காட்டில் இருந்து 120 விழுக்காடாகவும் தீவன மகசூலில் 25 விழுக்காடாகவும் அதிகரித்தது. விவசாயிகள் வயல் தினை விழாக்கள், நிபுணர்களின் களப்பார்வை, கல்வி சுற்றுலாக்கள் மற்றும் இதர கற்றலுக்கான நிகழ்வுகள் உழவர்கள் மற்றும் அறிவியல் சமூகத்தினர் மத்தியில் அறிவையும், அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு வழிகோலியது. திட்டத்தின் கீழ் உள்ளூர் அளவில்

கட்டப்பட்ட சேமிப்பு கிடங்குகள், விவசாயிகள் தங்களின் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை பாதுகாப்பான மற்றும் அறிவியல் பூர்வமான முறையில் சேமித்து வைக்கவும், குறைந்த விலைக்கு பொருட்களை விற்பதையும் தடுக்க உதவியது. உழவர்களை கடைசி நிலை உபயோகிப்பாளர்களாகிய உணவு, கோழி தீவன மற்றும் திரவ உற்பத்தியில் ஈடுபடும் தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி, தொடர்ச்சியாக உழவர்கள் – பொருட்களை வாங்கும் நபர்களோடு விவாதங்களை கொண்டு செல்ல உதவியது. உள்ளூர் குழுக்கள் அளவில் கிடைக்கப் பெற்ற பாடம் என்னவெனில், பல பங்குதாரர்களை கொண்டு செயல்படுத்தப்பட்ட முயற்சிகள் கிராமப்புற ஏழ்மையை குறைத்து நீண்ட காலம் நிலைத்து இருக்கும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. மற்ற முக்கிய பாடங்களாக திட்டமிடுவதற்கு போதுமான கால அவகாசம் அளிப்பது, பலமான தொடர் நல்லியல்புகளை உருவாக்குவது, கூட்டாளிகளுக்குள் இருக்க வேண்டிய நம்பகத்தன்மை, ஆற்றவேண்டிய பொறுப்புகள் குறித்த தெளிவு, திறன் வளர்ப்பு பயிற்சிகள் மற்றும் தொடர் நிகழ்வு முறைகளை கடைபிடிப்பது போன்றவை உள்ளடங்கும்.

வங்கி மேலாளர்களுக்கு திட்டத்தின் கருத்துக்கள் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது. சில உள்ளூர் வங்கிகள், பெறப்பட்டுள்ள கடன் தொகையானது மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், அதில் விவசாயிகளின் பதிவேடுகளை பராமரிப்பு என்பது சிரமமான காரியம் எனவும், அது வங்கிக்கு பொருளாதார ரீதியான அதன் செலவுகளுக்கு ஈடுகட்டாது என தெரிவித்தன. மேலும், கிடங்குகளுக்கு ஈடாக வைக்கப்படும் பொருட்களை மேலாண்மை செய்வதை கடன் வாங்குபவரே ஏற்பது மிகவும் அதிகம் என்பதால் அது ஒரு விவசாயிக்கு செய்யப்படும் கடன் தொகையை மேலும் அதிகரித்து காட்டுவதாக இருந்தது.

மேலும் தனியார் கிடங்குகளுக்கு நிதி கொடுப்பதற்கான சரியான வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் நெறிமுறைகள் இல்லாததால், கிடங்குகளில் உள்ள பொருட்களின் மீது கடன் கொடுப்பதற்கும் பெரும்பாலான தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கி கிளை மேலாளர்கள் தயக்கம் காட்டினர். மத்திய கூட்டுறவு கிடங்குகள் மற்றும் மாநில கூட்டுறவு கிடங்குகள் போன்றவைகளுக்கு சொந்தமான பொது கிடங்குகளில், அக்கிடங்குகளில் வைக்கப்பட்ட விளைப் பொருட்களை வைத்து கடன் கொடுப்பதற்கு அவர்களிடம் தெளிவான வழிகாட்டு நெறிகள் இருந்தன. எனினும், சி.எப்.சி உதவியுடன் இயங்கும் கிடங்குகளுக்கு மேல் மட்ட அளவில் கடன் கொடுக்க ஏதேனும் அறிவிப்புகள் வந்தால், கடன் கொடுப்பதில் நடைமுறை பிரச்சனைகள் இல்லாமல் அளிக்கப்படுகிறது.

மேலிருந்து கீழான அணுகுமுறை

முதல் வருடத்தில் கிடைத்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில், இரண்டாவது வருடத்தின் அணுகுமுறையானது மேலிருந்து கீழானதாக இருப்பதுதான் சிறந்தது என கருதப்பட்டு, கூட்டமைப்பின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் முதலில் ஸ்டேட்

பாங்க் ஆப் ஹைதராபாத் மற்றும் ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா போன்ற தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் மேல்மட்ட துறை தலைவர்களிடம் இது குறித்து பேசப்பட்டது. அதன் பின் தொடர் நடவடிக்கையாக பல்வேறு மட்டங்களில் உள்ள இந்த வங்கிகளின் துறை மேலாளர்களிடம் விவாதங்கள் நடத்தப்பட்டு அவர்களுக்கு திட்டத்தின் நோக்கங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள் குறித்து விளக்கப்பட்டன. திட்டத்தின் அணுகுமுறையானது எங்கெல்லாம் கோழித்தீவன தொழிற்சாலைகள் சிறு குறு விவசாயிகளுக்கு பொருட்களைத் திருப்பி பெற்றுக்கொள்ள உறுதி செய்யப்பட்டதோ அங்கு சந்தைத் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கையும், கடனைத் திருப்பி செலுத்துவதற்கான உத்தரவாதமும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆந்திரா மற்றும் மகாராஷ்டிராவில் உள்ள இரண்டு வங்கிகளுமே விவசாய குழுக்களுக்கு கடன் வழங்குவதை சாதகமாக அம்சமாக கருதி, அந்த செய்திகளை சம்மந்தப்பட்ட உள்ளூர் கிளை மேலாளர்களுக்கு தெரிவித்தன.

விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் பணிகளை ஆரம்பிக்க, ஆந்திர மாநிலத்திற்கு ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியாவையும் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்திற்கு ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் ஹைதராபாத்மையும் அழைப்பது என முடிவு செய்யப்பட்டது. இரண்டிலிமே, நடப்பு பருவத்தில் கிடங்குகளில் இருப்பு வைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களின் மீது கொடுத்து அடுத்த வருடம் அதாவது 2006 ஆம் ஆண்டு காரிப் பருவத்தில் உற்பத்தி செய்வதற்கான செலவினங்களுக்கு விவசாயிகள் கடன் அட்டையை தகுதி வாய்ந்த விவசாயிகளுக்கு வழங்குவது என முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த முடிவின் படி இரண்டு இணைக் கூட்டங்கள் இக்கிரிடோடு சேர்த்து நடத்தப்பட்டது. இதுவே இந்த திட்டத்தை இயக்குவதற்கு ஓர் மாதிரியாகவும், சரியானதாகவும், வங்கிகளுக்கும்,

வேளாண் கடன் அளிப்பதில் உள்ள சிரமங்கள்:

- தேவைப்படும் நேரத்தில் கடன் கிடைக்காதது.
- தனியாரிடம் இருந்து கடன் பெறும் போது வாங்கப்படும் அதிக வட்டி விகிதம்.
- வங்கிகளிடம் இருந்து வேளாண் கடன் பெறும்போது உள்ள இழுவையான மற்றும் சிக்கலான நடைமுறைகள்
- அதிகமான கடன் விண்ணப்ப பரிசீலனை நடைமுறைகள்.
- கடன் விண்ணப்பங்களை பரிசீலிக்க எடுத்துக் கொள்ளும் கால அளவு.
- கமிஷன் அடிப்படையில் கடன் பெற இடைத்தரகர்கள் செய்யும் வேலைகள்
- பொதுவாக கடன் திருப்பிச் செலுத்தும் காலம் குறைவாக இருப்பது.

சில பிரச்சனைகள் பின் வருவனவற்றோடு தொடர்புடையது

- வேளாண் துறைக்கு ஒட்டு மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டை நிர்வகிக்கும் அரசின் கொள்கைகள்.
- வேளாண் கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களின் சட்ட மற்றும் ஒழுங்கு விதிமுறைகள்.
- நிறுவன ரீதியான கடன் வழங்குதல் உள்ள பல்வகை முறைகள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் நிதி நிறுவனங்கள்
- கடன் வழங்குவதில் உள்ள நடைமுறைகள் மற்றும் வழிமுறைகள்.

விவசாயிகளுக்கும் இடையே நிலையான தொடர்புகளை உருவாக்குவதற்கான ஒரு முக்கிய மாதிரி செயல்பாடாக அமைந்தது.

இணைக் கூட்டங்களை வழி நடத்துவது

பொதுத்துறை வங்கிகளோடு கடன் சம்மந்தமாக தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதன் முக்கியத்துவத்தை உள்ளூர் குழுக்கள் அளவில் கோடிட்டு காட்டுவதற்காக கிராம அளவில் பல கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. இந்தக் கூட்டங்கள் கள அளவிலான பணியாளர்கள் குறித்து விவசாயிகளுக்கு உள்ள பிரச்சனைகளை, அச்சங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கு வசதியாக அமைந்தது. இந்தக் கூட்டங்கள் விவசாயிகள் கடன் சம்மந்தமாக தங்களின் பிரச்சனைகளை பகிர்ந்து கொள்வதற்கு அடித்தளமாக அமைந்தது. விவசாயிகளின் நம்பிக்கையை மேலும் பெறுவதற்காக, பொதுத்துறை வங்கிகள் இந்த கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ள அழைப்பு விடுக்கப்பட்டு, அவர்களே கடன் தொடர்பாக உள்ள நெறிமுறைகள் குறித்து விளக்க வழி வகைகள் செய்யப்பட்டது. கடன் விண்ணப்பங்கள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு, கடன் வழங்கும் நெறிமுறைகள் எளிதாக்கப்பட்டன.

திட்டத்தின் உறுப்பு நிறுவனங்களும், வங்கி அதிகாரிகளும், கடன் தொடர்பாக விஷயங்களை விவாதிக்க விவசாயிகளுக்கு குறிப்பிட்ட தேதிகள் திட்டமிடப்பட்டன. இது

விவசாயிகள் மத்தியில் நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்ப மிகவும் உதவியாக அமைந்தது. விவசாயிகளுக்கு வங்கிகளின் மீது பிரிக்க முடியாத நம்பை ஏற்படுத்தியதால் இந்த செயல்பாடு மிகவும் பரவலாக பேசப்பட ஆரம்பித்தது.

கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை பேசுவதற்காக ஒரு இணைக் கூட்டமானது இக்ரிசாட்டில் கூட்டப்பட்டது. இதில் திட்டத்தின் பல்வேறு உறுப்பினர்கள், இக்ரிசாட் நிறுவனத்தின் பிரதிநிதிகள், உள்ளூர் விவசாய குழுக்கள் மற்றும் விவசாய அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள், வங்கிகளின் மண்டல மற்றும் உள்ளூர் அதிகாரிகள் போன்றோர் பங்கெடுத்தனர்.

1. விவசாய குழுக்களை வேளாண்மை தொடர்பான கடன் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளை (ஆந்திர மாநிலத்தில் மகபூப் நகர் மாவட்டத்தின் உதித்தால், பாலநகர், மண்டல மற்றும் பாலவை, மால்ட்கால் மண்டல்) ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியாவின் இறுதி செய்வது. அதே போல் இணைக் கூட்டங்கள் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தின் பீடு மாவட்டத்தில் உள்ள அஞ்சன்பூர் மற்றும் ரோகட்வாட் உள்ளூர் குழுக்கள் மற்றும் பார்பானி மாவட்டத்தில் உள்ள கோகே குழுக்களுக்கும் நடத்தப்பட்டது.
2. திட்டத்தின் இலக்கு விவசாயிகளுக்கு உழவர் கடன் அட்டை வழங்குவது.
3. திட்டத்தின் இலக்கு விவசாயிகள் சேமித்து வைத்துள்ள வேளாண் பொருட்கள் (சோளம் மற்றும் கம்பு) மீது குறுகிய கால கடன் கொடுப்பதற்கான வழிமுறைகளை இறுதி செய்தது.

இந்த விவாதங்களில் நிறைய கருத்துக்கள் வெளிவந்தன. முக்கியமாக, வங்கி நிர்வாகம் உருவாக்கி வைத்துள்ள வழிகாட்டுதல்களின் படி சில முக்கியமான நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் திட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகள் கடன் விண்ணப்பிக்கும் நடைமுறையை எளிதாக்குவது மற்றும் விண்ணப்பத்தை பரிசீலிக்கும் நேரம் குறைவாக இருக்க வேண்டும் என்பது. சம்மந்தப்பட்ட வங்கி அதிகாரி பெறப்பட்டுள்ள விண்ணப்பங்களை பரிசீலிக்க, அந்த கிராமத்திற்கு வாரம் ஒரு முறையோ அல்லது மாதம் இருமுறையோ வருவார்கள். அந்த வங்கி அதிகாரி கிராமத்திற்கு வருவதற்கு முன்னதாக விவசாயக் குழுக்களின் செயலாளர் விண்ணப்பங்களை தயார் செய்து ஒரு குறைந்தபட்ச ஆவணங்களைத் தயார் செய்து ஒரு குழுவிற்கு 20 விண்ணப்பங்கள் அடிப்படையில் வங்கியில் கொடுத்துவிடுவது என முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த முறையின் மூலம் எல்லா விவசாயிகளும் வங்கிக்கு சென்று அவர்களின் அடையாளத்தை நிரூபித்து அவர்களின் கடன் விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பிப்பது தவிர்க்கப்படுகிறது.

இந்த கூட்டத்தில் மேலும் நிறைய கருத்துக்கள் வெளிவந்தன. வங்கி அதிகாரிகள் இரண்டு பொருட்களுக்கு (கே.சி.சி மற்றும் கிடங்கு கடன்கள்) சுழற்சி கடன் என அழைக்கப்படும் ஒரே பொருளாக, அடுத்த வருடங்களில் இருந்து நடைமுறைப்படுத்த பரிந்துரைத்து, அதன் வாயிலாக விவசாயிகளின் அமைப்புகளைக் குழுக்களாக ஆக்கி அதன் மூலம் பண்பரிவர்த்தனைகளில் பெருமளவில் செலவினங்களை குறைத்தனர். கிடங்குகளில் கொடுக்கப்படும் ரசீதுகளின் அடிப்படையில் குறுகிய கால கடன்களுக்கான தேவைப்படுபவை:

- விவசாயக் குழுவிற்கு கிடங்குகளில் உள்ள இருப்பு கணக்கு பதிவேடுகள் மற்றும் இதர ஆவணங்களைப் பராமரிக்கும் அளவிற்கு திறன் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
- விவசாயி குறித்த விபரங்களை விவசாயிகளின் அமைப்பு சேகரிக்க வேண்டும். விவசாயிகளின் அமைப்பு அதன் உறுப்பினர்களுக்கு எண்களுடன் கூடிய நிழற்படம் ஒட்டிய அடையாள அட்டையை அவர்களின் பெயர், முகவரி, நில பரப்பு மற்றும் இதர தகவல்களுடன் தயாரித்து அளிக்க வேண்டும்.
- கிடங்குகளை நடத்துவதும், பராமரிப்பதும் விவசாயிகளின் குழுக்கள் செய்ய வேண்டும்.
- விவசாயிகளின் குழுக்கள் தான் விவசாயிகள் தாங்கள் இருப்பு வைக்கும் பொருட்களுக்கு ரசீதுகளைக் கையெழுத்திட்டு வழங்க உரிய பொறுப்பாளர்களை நியமித்து அனுமதி கொடுக்க வேண்டும்.
- வங்கியில் பெற்ற கடன் அடைக்கப்பட்டு, ரசீதுகள் திருப்பிச் செலுத்தும் வரை கிடங்கில் வைக்கப்பட்டுள்ள இருப்பை எடுக்கக் கூடாது என்பதற்கு வங்கியுடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் போடப்பட வேண்டும்.
- கூட்டமைப்பின் உறுப்பு நிறுவனங்கள், கிடங்கில் வைக்கப் பட்டுள்ள பொருட்களை அறிவியல் பூர்வமாகவும், பாதுகாப்பாகவும் வைப்பதற்கு உதவ வேண்டும்.
- கிடங்கு மற்றும் கிடங்கில் வைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களுக்கு ஏதேனும் சேதம் ஏற்பட்டால் அதனை ஈடுகட்ட காப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

விவசாயிகள் மற்றும் வங்கி அதிகாரிகளிடையே கிராம அளவில் நடைபெறும் கூட்டங்களில் மூத்த வங்கி அதிகாரிகள் கலந்து கொண்டு பல்வேறு நீண்ட கால மற்றும் குறுகிய கால வேளாண் கடன் திட்டங்கள் பற்றிய தகவல்களை தருவார்கள். கடன் பெற தகுதியான விவசாயிகளை அடையாளம் காணுவதில் திட்டத்தின் உறுப்பு நிறுவனங்கள் மற்றும் கூட்டாளிகள் வங்கிகளுக்கு உதவப்படி அறிவுறுத்தப்படுவார்கள். கடன் பெறும் தொகையின் அளவு, விவசாயிக்கு உள்ள நிலப்பரப்பு மற்றும் கடன் தேவையை பொறுத்து வழங்கப்படும். கடன் அட்டை பெறுவதற்கான ஆவணப்படுத்தும் முறைகளும் எளிதாக்கப்பட்டன.

தாக்கம்

திட்டத்தின் செயல்பாடுகள் கடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதில் சிறு விவசாயிகளின் பங்கெடுப்பை அதிகப்படுத்தியது. அவர்கள் தங்களுக்கு தேவைப்படும் அதிகளவு கடன்களை மற்ற இடங்களில் இருந்து குறைந்த அளவு முயற்சியில், குறைந்த வட்டியில், குறைந்த விண்ணப்ப பரிசீலனைக் கட்டணத்தில் பெற்றனர். திட்டத்தின் தாக்கம் குறித்து நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள், விவசாயிகள் திட்டத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் பலன்களை கொடுத்துள்ளது என்ற ஆழமான புரிதலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. (அட்டவணை 1). 83 விழுக்காடு மக்கள் பயிர் உற்பத்திக்கான அம்சம் தான் அதிக பலன்களை கொடுத்துள்ளதாகவும், அதனைத் தொடர்ந்து 76 விழுக்காடு மக்கள் விவசாயிகள் குழுக்கள் அமைப்பதற்கான அம்சம் அதிக பலனைத்தந்ததாக தெரிவித்தனர். 61 விழுக்காடு மக்கள் கூட்டு மற்றும் கடன் தொடர்புகளையும், 54 விழுக்காடு மக்கள் கூட்டு விற்பனையும் இதர பலன்

கொடுத்த அம்சங்களாக தெரிவித்தனர். சராசரியாக ஆந்திர மாநிலத்தில் 75 விழுக்காடு திட்டத்தில் தொடர்புடைய விவசாயிகளும், மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் 45 விழுக்காடு விவசாயிகளும் கடன் தொடர்புகளால் பலனைத்ததாக தெரிவித்துள்ளனர்.

சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளை இலக்காக வைத்து உருவாக்கப்பட்ட இத்திட்டத்தினால் கடன் வாங்குவதற்கு அவர்கள் எப்போதும் எந்த ஆதாரங்களை நம்பியிருந்தார்களோ அதிலிருந்து விலகி குறைந்த வட்டியோடு முறைப்படுத்தப்பட்ட ஆதாரங்களை தேர்ந்தெடுக்க உதவியுள்ளது. இத்திட்டத்தில் கடன் வசதி பெற்ற பெரும்பாலானோர் முறைப்படுத்தப்பட்ட நிதி ஆதாரங்களில் இருந்து கடன் பெற்றுள்ளனர். ஆந்திர மாநிலத்தில் 75 விழுக்காடு திட்டத்தில் தொடர்புடைய விவசாயிகளும், மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் 45 விழுக்காடு விவசாயிகள் தங்கள் கடன் தொடர்புகளை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் உள்ளூர் வட்டிக்கடைக்காரர்கள் தவிர்த்து வங்கிகளோடு ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். திட்டத்தில் 10 விழுக்காடு விவசாயிகள் மட்டும் தாங்கள் இன்னும் உள்ளூர் வட்டிக்கடைக்காரர்களை இன்னும் நம்பியுள்ளதாக தெரிவிக்கின்றனர்.

இந்த திட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட செயல்பாடுகள் விவசாயிகளின் குரலை நிதி நிறுவனங்கள் கேட்கும் அளவிற்கு பெரிய வெற்றியை பெற்றுள்ளது. விவசாயிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களுக்கு இடையே நடைபெற்ற கூட்டு விவாதங்கள் இரண்டு பக்கங்களின் மனநிலையில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. வேளாண் துறைக்கு வடிவமைக்கப்பட்ட கடன் வகையில் விவசாயிகள் தங்களின் கடன் விண்ணப்பத்தை தயாரித்து அளிக்க முடிந்தது. முன்னுரிமைகள் மற்றும் பிரச்சனைகள் குறித்து பரஸ்பரம் ஏற்பட்ட புரிதல் கடன் தொடர்பாக முடிவுகளை எடுப்பதில் நல்ல தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி கொடுத்தது. உதாரணத்திற்கு, வங்கிகள் கடன் விண்ணப்பங்களை பரிசீலிப்பதில் பல நிர்வாக நடைமுறைகளை மாற்றியமைத்தது. அவர்கள் திட்டத்தின் இலக்கு விவசாயிகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்தனர்.

விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரம் மேம்படுவதற்கான பலமே அவர்கள் ஒன்றாக இணைந்து செயல்படுவதில்தான் என்பது தெளிவாகிறது. ஆதாரங்களை பெற்றடைவதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது, விவசாயிகள் ஒன்றிணைவதும், நிறுவன ரீதியாக அமைக்கப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளும், கடைசியாக சமூக மற்றும் அரசியல் அமைப்புகளின் பின்னணியும்தான். எனவே, கிராமப்புற மாற்றங்களுக்கு விவசாயிகளின் அமைப்புகள் ஒரு முக்கிய பங்கை பெற்றுள்ளன. அந்த வகையில் இந்த படிப்பனை ஒரு நல்ல உதாரணமாக அமைகிறது.

மூலம்: வீசா இந்தியா, ஜூன் 2010, வால்யூம் 12, இதழ் 2

சி.ஹெச். ரவீந்தர் ரெட்டி

விஞ்ஞானி (தொழிற்நுட்ப பரிமாற்றம்)
இக்ரிசாட், பட்டன்சேரு - 502 324
ஆந்திர பிரதேசம், இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: c.reddy@cgiaar.org

வேளாண்மைதான் எங்கள் வாழ்க்கை

“வேளாண்மைதான் எங்கள் வாழ்க்கை. பள்ளிக்கும், கல்லூரிக்கும் செல்வது எங்களின் அறிவை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கு மட்டுமே” என்ற என் அப்பாவின் வார்த்தைகள் தான் என்னை வேளாண்மையின்பால் ஈர்த்து என்னை தொடர்ந்து வேளாண்மையில் ஈடுபட வைத்துள்ளது. நான் வியாபார நிர்வாகப்படிப்பில் முதுகலைப்பட்டம் பெற்றுள்ளேன். தொடர்ந்து கடந்த 8 ஆண்டுகளாக வேளாண்மை செய்து வருகிறேன்.

2002 ஆம் ஆண்டு எனக்கு 22 வயதாக இருக்கும் போது இயற்கை வேளாண் விஞ்ஞானி திரு. நம்மாழ்வார் அவர்கள் எங்கள் கிராமத்தினர் மத்தியில் இயற்கை வேளாண்மையின் அவசியம் குறித்தும், சுற்றுச்சூழலை பாதுகாப்பதன் அவசியம் குறித்தும் பேசிய பேச்சு என்னை கவர்ந்திழுத்தது. அதன் பிறகு நான் இயற்கை வேளாண்மை குறித்து எனது குடும்ப உறுப்பினர்கள், எனது கிராமத்தில் உள்ள பெரியோர்களிடமும், புத்தகங்களிலும் சேகரிக்க ஆரம்பித்தேன். மேலும் குடும்பம் என்ற நிறுவனத்தின் கொழிஞ்சி இயற்கை பண்ணையில் பயிற்சியும் பெற்றேன். அந்த கொள்கைகளை படிப்படியாக கடைபிடிக்க ஆரம்பித்த நான் எனது சாகுபடி நிலப்பரப்பை இரசாயன முறையில் இருந்து இயற்கை முறைக்கு மாற்றினேன். தற்போது நான் இயற்கை முறையில் நெல், கரும்பு, நிலக்கடலை, பயறு வகைகள் மற்றும் சிறுதானியங்களை சாகுபடி செய்து வருகிறேன்.

எனது வேளாண்மையின் வெற்றி பின்னணி என்னவென்றால் நான் எப்போதும் பருவமழைக்கும், சீதோஷண சூழ்நிலைக்கும் ஏற்றவாறு பயிர் கால அட்டவணையை தயாரித்து அதன்படி எனது வேளாண் பணியை மேற்கொள்வேன். நிலத்தின் மண் தன்மைக்கும், நீர் ஆதாரங்களின் இருப்பிற்கும் ஏற்றவாறு எனது சாகுபடி நிலத்தை பிரித்துக் கொள்வேன். எனது நிலத்திற்கு ஊட்டமேற்றிய தொழு உரம் இடுவேன். தக்கைப்பூண்டு செடியை விதைத்து அதனை மடக்கி உழுதுவிடுவேன். பூச்சிக் கட்டுப்பாட்டிற்கு உயிரியல் கட்டுப்பாடு முறைகளையும், மூலிகை பூச்சி விரட்டிகளையும் பயன்படுத்துவேன். பயிர் வளர்ச்சிக்கு பஞ்சகவ்யாவை தயார் செய்து பயன்படுத்துவேன். ஒவ்வொரு நாளும் எனது நிலத்தை பார்வையிட்டு அங்கு வேலையில் ஈடுபடுவேன். எனது கரும்புத் தோட்டத்தில், கரும்போடு தக்கைப் பூண்டையும் சேர்த்து வளர்த்து வருகிறேன். தக்கைப் பூண்டு, மற்றும் பருப்பு வகைப்பயிர்களான தட்டைப்பயிறு மற்றும் உளுந்தை வரிசையில் நடுவேன். கரும்புத் தோகைகளை மறுசுழற்சிக்கு பயன்படுத்தி அதில் இருந்து கம்போஸ்ட் தயாரித்து 70-90 நாட்களில் நிலத்திற்கு இடுவேன். ஒரு ஏக்கரில் 51 டன்னுக்கு மேல் மகசூல் எடுத்தேன்.

நான் எனது மகனையும் ஒரு விவசாயியாகவே வளர்க்க விரும்புகிறேன். எனது சகோதரர் திரு. விஜயகுமாரும் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுவருவது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. இரசாயன வேளாண்மையில் திருப்தியில்லாத சூழ்நிலையில் அவர் குடும்பம் என்ற தொண்டு நிறுவனம், அரசு மற்றும் பாரி சர்க்கரை ஆலை போன்றவற்றில் நடைபெற்ற இயற்கை வேளாண்மை குறித்த பயிற்சிகளில் கலந்து கொண்டார். தற்போது அவர் ஒரு

முன்னெடுப்பு முயற்சிகளில் அரவிந்தனும், விஜயகுமாரும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றனர்.

உயிரியல் கட்டுப்பாட்டு ஆய்வகத்தை அமைத்து அங்கு ட்ரைக்கோகிரம்மா முட்டை ஓட்டுண்ணி அட்டைகளை உற்பத்தி செய்து வருகிறார். அவரும் உழவர்களுக்கு எவ்வகையில் சாகுபடி செலவுகளை குறைப்பது என்பது தொடர்பாக அவர்களுக்கு கற்பித்து வருகிறார். தற்போது பாரி கம்பெனி திரு விஜயகுமாரிடம் இருந்து ஓட்டுண்ணி அட்டைகளை வாங்கி இந்த பகுதியில் உள்ள கரும்பு விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து வருகிறது. இதன் மூலம் அவருக்கு மாதம் ரூ. 15000 வருமானம் கிடைக்கிறது.

எனது ஊரான கோவில் வீரக்குடியில் வாழும் பெரும்பாலான மக்கள் வேளாண்மையையே நம்பியுள்ளனர். அதோடு ஊரில் உள்ள இளைஞர்கள் வேளாண்மையை தொழிலாக எடுத்து செய்வதில் ஈடுபாடு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேளாண்மையை நல்ல லாபம் பெற்றுத்தரும் தொழில் இல்லை என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் அருகே உள்ள நகரங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து சென்று, அங்கும் அவர்களால் வெற்றி பெற முடியாமல் உள்ளனர். விரைவில் அவர்கள் சும்மா சுற்றித்திரியும் நடத்தையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு கிராமத்திற்கு திரும்புவார்கள். விவசாயிகள் விதை, இரசாயன உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லிகள் போன்றவற்றிற்கு அதிகம் செலவு செய்ய வேண்டியுள்ளதால் தற்போது வேளாண்மை என்பது மிகவும் கடினமான பணியாக உள்ளது. அதிக வட்டிக்கு விடும் கந்துவட்டிகாரர்களிடம் இருந்து கடனைப் பெற்று திருப்பி செலுத்த முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள்.

எதிர்கால வேளாண்மை என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாக உள்ளது. ஆனால் நான் வேளாண்மைக்கு பிரகாசமான எதிர்காலம் உள்ளதற்கான சில சாதகமான அறிகுறிகளைப் பார்க்கிறேன். என்னுடைய கிராமத்தில் ஏற்கனவே ஒரு இளைஞர் குழு நன்றாக செயல்பட்டு வருகிறது. வேளாண்மையை தவிர, இளைஞர்கள் சமூகப்பணிகளாக சாலைகளை சுத்தம் செய்வது, பள்ளி வளாகங்களை சுத்தம் செய்வது, மருத்துவ முகாம்களை நடத்துவது போன்ற பணிகளை செய்து வருகின்றனர்.

எங்கள் கிராமத்தில் இயற்கை விவசாயக் குழுக்கள் உள்ளன. அவர்களுக்கு அசோஸ்பைரில்லம், ரைசோபியம், சூடோமோனஸ், ட்ரைக்கோடர்மா விரிடி போன்ற உயிர் உரங்களைத் தயாரித்து அளிக்க முடிவு செய்துள்ளோம். கள அளவில் இவைகள் அனைத்தும் ஒரு சிறிய முயற்சிகளே. பெரிய அளவில் இவற்றை கொண்டு செல்ல அரசாங்கம் கண்டிப்பாக இளைஞர்களுக்கு புதிய திட்டங்கள் குறித்து விளக்கி, ஆதரவு அளித்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி, அங்கீகரித்து, பாராட்டி தேவையான பயிற்சி மற்றும் இதர திட்டங்கள் மூலம் வேளாண்மையால் அவர்களை இழுக்க வேண்டும்.

“நீயும் அரவிந்தன் போல் வேளாண்மையில் ஈடுபட வேண்டும்” இந்த வார்த்தைகளை எனது கிராமத்தில் உள்ள மற்ற விவசாயிகள் சொல்வதை கேட்கும்போது நான் உண்மையிலேயே விவசாயி என்பதற்கு மிகவும் பெருமைப்படுவேன். எனது கிராமத்தில் உள்ள பல பெற்றோர்களுக்கு நானும், எனது சகோதரரும் இளைஞர்களின் பின்பற்றக்கூடிய மாதிரிகளாக

இருக்கிறோம். ஒரு விவசாயியாக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனெனில் தனது நாட்டிற்கு தேவையான தானியங்களை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறேன். சுற்றுச்சூழலுக்கு எதிரான எந்த வேலையிலும் ஈடுபடவில்லை. எனது மகனையும் ஒரு விவசாயியாகவே கொண்டு வருவேன்.

மூலம்: லீசா இந்தியா, மார்ச் 2011, வால்யூம் 13, இதழ் 1

என். அரவிந்தன் மற்றும் என். விஜயகுமார்

கோவில் வீரக்குடி, அண்டகுளம் அஞ்சல், குளத்தூர் தாலுக்கா, புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தமிழ்நாடு, கைபேசி: 95857 70011

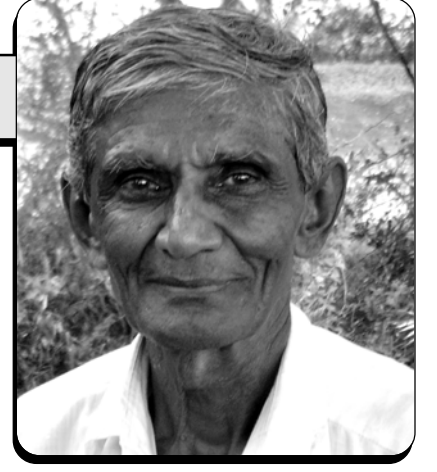
இந்த கட்டுரையானது, திருச்சி குடும்பம் நிறுவனத்தில் திருமதி. பங்கயவல்லி அவர்கள் விவசாயிகளிடம் நடத்திய விவாதங்களின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டது.

Issues and Themes of LEISA INDIA Published in English

- V.1, No. 1, 1999 - Markets for LEISA and Organic products
- V.1, No. 2, 1999 - Stakeholders in Research
- V.1, No. 3, 1999 - Restoring biodiversity
- V.2, No. 1, 2000 - Desertification
- V.2, No. 2, 2000 - Farmer innovations
- V.2, No. 3, 2000 - Farming in the forest
- V.2, No. 4, 2000 - Monocultures towards sustainability
- V.3, No. 1, 2001 - Coping with disaster
- V.3, No. 2, 2001 - Go global stay local
- V.3, No. 3, 2001 - Lessons in scaling up
- V.3, No. 4, 2001 - Biotechnology
- V.4, No. 1, 2002 - Managing Livestock
- V.4, No. 2, 2002 - Rural Communication
- V.4, No. 3, 2002 - Recreating living soil
- V.4, No. 4, 2002 - Women in agriculture
- V.5, No. 1, 2003 - Farmers Field School
- V.5, No. 2, 2003 - Ways of water harvesting
- V.5, No. 3, 2003 - Access to resources
- V.5, No. 4, 2003 - Rehabilitation of degraded lands
- V.6, No. 1, 2004 - Valuing crop diversity
- V.6, No. 2, 2004 - New generation of farmers
- V.6, No. 3, 2004 - Post harvest Management
- V.6, No. 4, 2004 - Farming with nature
- V.7, No. 1, 2005 - On Farm Energy
- V.7, No. 2, 2005 - More than Money
- V.7, No. 3, 2005 - Contribution of Small Animals
- V.7, No. 4, 2005 - Towards Policy Change
- V.8, No. 1, 2006 - Documentation for Change
- V.8, No. 2, 2006 - Changing Farming Practices
- V.8, No. 3, 2006 - Knowledge Building Processes
- V.8, No. 4, 2006 - Nurturing Ecological Processes

- V.9, No. 1, 2007 - Farmers Coming together
- V.9, No. 2, 2007 - Securing Seed Supply
- V.9, No. 3, 2007 - Healthy Produce, People and Environment
- V.9, No. 4, 2007 - Ecological Pest Management
- V.10, No. 1, 2008 - Towards Fairer Trade
- V.10, No. 2, 2008 - Living soils
- V.10, No. 3, 2008 - Farming and Social Inclusion
- V.10, No. 4, 2008 - Dealing with Climate Change
- V.11, No. 1, 2009 - Farming Diversity
- V.11, No. 2, 2009 - Farmers as Entrepreneurs
- V.11, No. 3, 2009 - Women and food sovereignty
- V.11, No. 4, 2009 - Scaling up and sustaining the gains
- V.12, No. 1, 2010 - Livestock for sustainable livelihoods
- V.12, No. 2, 2010 - Finance for farming
- V.12, No. 3, 2010 - Managing water for sustainable farming
- V.13, No. 1, 2011 - Youth in farming
- V.13, No. 2, 2011 - Trees and farming
- V.13, No. 3, 2011 - Regional food systems
- V.13, No. 4, 2011 - Securing Land Rights
- V.14, No. 1, 2012 - Insects as Allies
- V.14, No. 2, 2012 - Greening the Economy
- V.14, No. 3, 2012 - Farmer Organisations

கலப்பின ரகங்களைவிட உள்ளூர் ரகங்களே எப்போதும் லாபம் தருபவை

வேளாண்மையில் உபரியாக கிடைக்கும் பொருட்களை கொண்டு கால்நடைகளுக்கு தீவனம் அளித்து அதன் கழிவுகளை உடனே உரமாக பயன்படுத்த முடிவதால், லாபகரமான வேளாண்மைக்கு கால்நடை வளர்ப்பு என்பது ஓர் இன்றியமையாத பகுதியாகும். அவற்றில் இருந்து கிடைக்கும் மற்ற பயன்கள் கம்பளி, பால் முட்டை, கறி மற்றும் தோல் என்ற பல வகையாகும். இந்தியாவில் காளை மாடுகள் மற்றும் எருதுகள் போன்ற கடினமான பண்ணை வேலைகளுக்கு பயன்படும் விலங்குகளையும் நாம் பயிர்ச்சாகுபடியில் பயன்படுத்தலாம். வேளாண்மை என்பது பயிர்களை மட்டும் சாகுபடி செய்வதல்ல. அது மரப்பயிர்கள், கால்நடை வளர்ப்பு, பயிர்ச்சாகுபடி மற்றும் இதர வேளாண் இணைத் தொழில்களை ஒருங்கிணைந்து செய்யக்கூடிய முறையாகும். குறிப்பாக, மானாவாரி வேளாண் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது வருடத்தில் மீதமுள்ள 280 நாட்களை விவசாயிகள் உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களை சென்று பார்ப்பதிலும், பணத்தை செலவழிப்பதிலுமே தங்கள் நேரத்தை வீணடிப்பார்கள். விவசாயிகள் தங்கள் பண்ணையில் கால்நடைகள் வைத்திருக்காவிட்டால், அவர்கள் விளைவித்த பயிர்க் கழிவுகள் மற்றும் வைக்கோல்களை விற்க வேண்டியதோடு அல்லாமல் நிறைய உயிர்ப் பொருட்களையும் இழக்க வேண்டிவரும். ஆகவே அதிகளவு உயிர்ப்பொருட்களை தக்கவைத்துக் கொள்ளப்படுகிறதோ அதுவே பண்ணையில் உள்ள மண்ணின் கனிமத் தன்மையை அதிகரிக்க உதவும்.

இந்த வேளாண் முறையில், கால்நடைகள் என்பது ஒரு முக்கியமான பகுதியாகவும், தங்கள் குடும்பத்தின் உறுப்பினர்களாகவும் கருதப்பட்டு வந்தது. அவர்கள் வசிக்கும் வீட்டிலே அதற்கும் இடம் அளித்து மற்ற குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு அக்கறை எடுப்பது போல அக்கறை எடுத்து பாதுகாத்து வந்தனர். ஒரு காலத்தில் நமது நாட்டில் 70க்கும் மேற்பட்ட ரகங்கள் இருந்தன. மேற்கு தொடர்ச்சி மலைகளில் உள்ள குள்ள ரகங்களான சிறிய மலமாடு முதல் பெரிய ரகங்களான தார்பார்க்கர், தேவனி, ஓங்கோல் போன்ற ஒவ்வொரு சூழ்நிலை மண்டலங்களுக்கும் ஏற்ற 3 முதல் 4 ரகங்கள் அந்தப் பகுதிக்கும் மண்ணிற்கும், உள்ளூர் பருவநிலைக்கும் ஏற்றாற்போல் இருந்தன. சமவெளிப் பகுதியான கேரளாவில் ஹலிகார், அம்ருத்த மகால், கிருஷ்ணா பள்ளதாக்கு, பர்கூர், புங்கனூர், காங்கேயம் மற்றும் வவுச்சூர் இருந்தன. அவை அந்த பகுதிகளில் நிலவும்

வெப்பம், குளிர், மழை மற்றும் உள்ளூரில் கிடைக்கும் மேய்ச்சலைக் கொண்டு சமாளித்து வாழக்கூடியவை. அவற்றிற்கு மிகப்பெரிய திமிழும், கழுத்துக்கு கீழ் தொங்கக்கூடிய மிகப்பெரிய தோலும், அதிகமான வெப்பத்தை வெளியேற்றக்கூடிய வகையில் நிறைய வியர்வை சுரப்பிகளையும் கொண்டிருக்கும். அவற்றிற்கு நீண்ட மயிர்கள் உடைய நீண்ட வாலும், அதனை 360 டிகிரிக்கு சுழற்சி, செய்து அதன் மூலம் அவற்றின் மீது மொய்க்கும் ஈக்களையும், அவற்றை கடிக்கும் கொசுக்களை விரட்டுவதற்கும் ஏற்ற வகையில் அமைத்திருக்கிறது. அவற்றின் கால்கள் சிறிய அளவில் இருப்பதாலும், அவற்றின் குளம்புகளுக்கு இடையில் உள்ள இடைவெளி சிறிய அளவில் இருப்பதாலும் அவற்றிற்கு கோமாரி போன்ற பல நோய்களுக்கு எதிர்ப்பு தன்மை கொண்டிருக்கும். உள்ளூர் மாடுகளோடு கலப்பின மாடுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது கலப்பின மாடுகளுக்கு கால்கள் பெரிய அளவிலும், குழம்புகளுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளி அதிகமாக இருக்கும் என்பதால் கோமாரி நோய் அதிகம் தாக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது.

உள்ளூர் கால்நடை ரகங்கள் நமது வெப்ப மண்டல பகுதியின் பருவநிலைக்கும், உள்ளூரில் கிடைக்கும் தீவனத்திற்கும் பழக்கப்பட்டு விட்டதால் அவற்றை பராமரிப்பதற்கு குறைவான செலவே பிடிக்கும். ஆனால், விவசாயிகள் அதிக பால் உற்பத்தி மற்றும் லாபம் குறித்து தவறாக வழிகாட்டப்பட்டனர். குறிப்பாக கடந்த 10 ஆண்டுகளில் மாடு வளர்க்கும் விவசாயிகள் அதிகப்படியான பசுந்தீவனம், அடர் தீவனம், மருத்துவச் செலவுகள் மற்றும் அதிகமான விலைகொடுத்து கலப்பின மாடுகளை வாங்குவது போன்றவற்றால் விலை இரட்டிப்பாகி விட்டதால் அவர்சள் விற்கக்கூடிய பாலில் 1 லிட்டருக்கு ரூ. 5 வரை இழப்பை சந்திக்கிறார்கள். உண்மையில் பால் என்பது மனிதனின் உணவல்ல. இந்தியாவில் நாம் நெய் மற்றும் மோர் மட்டுமே பயன்படுத்தி வந்தோம். தூரதிஷ்டவசமாக ஆங்கிலேய மருத்துவ அறிவியல் விலங்குகளில் இருந்து கிடைக்கும் புரதத்தை நம்பியிருக்கும்படி நமக்கு கற்பித்தது. அதே நேரத்தில் ஸ்கேன்டினேவிய நாடுகளான டென்மார்க் மற்றும் ஹாலந்து போன்றவை பாலாடை பொருட்களையும், கொழுப்பு எண்ணைகளின் இருப்புகளை மலைபோல் குவித்து

விற்கமுடியாமல் இருந்தபோது அவற்றை கொண்டு வந்து இந்தியாவில் விற்பனாக்கள். கறிக்காக வெட்டப்பட்ட இந்த அவர்களின் காளைகள் இங்கு குறைவான விலைக்கு இந்திய பசுக்களுடன் இனக்கலப்பு செய்வதற்காக விற்கப்பட்டன. இந்த வகையில் தான் ஒன்றும் அறியாத கிராமப்புற உழவர்களிடம் அதிக பால் உற்பத்திக்காக திணிக்கப்பட்டு, அவர்களை நகர்ப்புற மக்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை முறையான காப்பி மற்றும் டீ குடித்தல், தயிர், வெண்ணை, கோவா பாலாடை கட்டி, சாக்லேட், பன்னீர் மற்றும் இதர வகையான இனிப்பு பண்டங்களின் தயாரிப்பு தேவைக்காக பால் உற்பத்திக்கு பழக்கப்படுத்தப்பட்டனர். ஊட்டச்சத்து என்ற பெயரில் அவர்கள் அதனை உண்டு உடல்பருமனால் அவதிப்படுகின்றனர். ஊட்டச்சத்து அறிவியலை குறித்து அநேக நேரங்களில் நான் சிந்திக்கும் போது அவர்கள் மருத்துவ சேவை என்ற பெயரில் மருந்துகள் தயாரிப்பு தொழிற்சாலைகளில் நல்ல வியாபாரத்தை கொடுப்பதற்காகவே நன்கு ஏமாற்றியுள்ளார்கள் என்பதை உணர்கிறேன்.

கலப்பின பசுக்களை பொருத்தவரை உள்ள மற்றுமொறு பரிதாபகரமான விஷயம் என்னவென்றால் அவை ஈனும் ஆண் கன்றுக்குட்டிகளை அவை பிறந்தவுடனே விற்றுவிட வேண்டும். ஏனெனில், அவற்றை வண்டிகளில் பூட்டி பண்ணை வேலைகளில் ஈடுபடுத்தவோ, சாகுபடி பணியிலோ பயன்படுத்த முடியாது. அவற்றிற்கு திமிழ் இல்லாத காரணத்தால் அவற்றை ஏர் பூட்டவோ, வண்டியில் பூட்டவோ முடியாது. அவைகள் நமது நாட்டில் உள்ள வெப்பமான சூழலில் வேலைக்கு பயன்படுத்த முடியாததால் அவற்றை எந்த விவசாயியும் கொண்டு வர விரும்பமாட்டார்கள். பொதுவாக கலப்பினங்களை சேர்ந்த எந்த ஒரு விலங்கினமும் 50 விழுக்காடு ஆண் மற்றும் 50 விழுக்காடு பெண் கன்றுகளை ஈனும். எனவே கலப்பின பசுக்கள் ஈனும் காளைக் கன்றுகளை விற்கும் போது மிகப்பெரிய நஷ்டம் ஏற்படும். இந்த வகையில் வியாபாரிகளிடம் காளைக் கன்றுகளை விற்கும் போது விவசாயிகள் பெரும் நஷ்டத்தை சந்திக்கின்றனர். அதே வேளையில், உள்ளூர் ரக காளைக் கன்றுகளை அவர்கள் தங்களின் பண்ணைக்கு கொண்டுவரும் போது அவற்றை சாகுபடி பணிகளுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிவதோடு, அதிகமாக உள்ள காளைக்கன்றுகளை ரூ. 10000 முதல் 50000 வரை விற்பனை நல்ல லாபம் ஈட்ட முடியும்.

பசு என்பது நொதிப் பொருட்கள் மற்றும் மருந்துகளை செலுத்தி பாலை பிழிந்தெடுக்கும் இயந்திரமல்ல. அவை சாணம், கோமியம் போன்றவற்றை நிலத்தின் வளத்தை கூட்டுவதற்கு கொடுத்து, அதிலிருந்து ஆரோக்கியமான உணவையும், சாகுபடிக்கு பயன்படக்கூடிய காளைகளை பெற்றுத் தருவதற்கும் தான். இன்றைய காலக்கட்டத்தில் பசுவின் கோமியம் கேன்சர் போன்ற பலவிதமான நோய்களை தீர்க்கும் அருமருந்தாக பயன்படுகிறது. நாக்பூரில் உள்ள கால்நடை ஆராய்ச்சி நிலையம் சோப்பு, சளிக்கு தவக்கூடிய களிம்பு, பினாயில், சுத்திகரிக்கப்பட்ட மாட்டு கோமியத்தை மருந்தாக, கொசு விரட்டியாக என பல பயனுள்ள பொருட்களை தயாரித்து வருகிறது. எனவே, நமது நாட்டின் நலனைக் கருதி உள்ளூர் ரக கால்நடைகளை பாதுகாப்பது அவசியமும், அவசரமுமானதாகும். 1990 களில் சோவியத் ரஷ்யா சிதறுண்டு உடைந்து போனவுடன் பல மேற்கத்திய

நாடுகள் கியூபா நாட்டிற்கு அனுப்பும் பொருட்களை, குறிப்பாக வேதியல் உரங்களை அனுப்புவதற்கு தடை விதித்தன. உடனே கியூபா அரசாங்கம் பசுக்களை கொல்வதற்கு தடை விதித்து அதன் மூலம் அவர்களுக்கு தேவையான கம்போஸ்ட் உரங்களை உற்பத்தி செய்து உரத்தட்டுப்பாட்டில் இருந்து மீண்டது. ஹிந்து சமூகம் இல்லாத நாடான கியூபா பசுக்களை கொல்வதற்கு தடை விதித்து தனது மண்ணையும், உற்பத்தியையும் பாதுகாத்ததில் இருந்த மொத்த உலகமும் பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மூலம்: லீசா இந்தியா, மார்ச் 2010, வால்யூம் 12, இதழ் 1

எஸ். நாராயண ரெட்டி,

ஸ்ரீனிவாசபுரா (அருகில்) மாராலானஹள்ளி,
ஹனபே அஞ்சல் - 561 203
தொட்டபல்லூர் தாலுக்கா,
பெங்களூர் கிராமப்புற மாவட்டம்,
கர்நாடகா, இந்தியா

திரு. நாராயண ரெட்டி அவர்கள் ஒரு புகழ்பெற்ற இயற்கை விவசாயி மட்டுமல்லாது உயிர்ச்சூழல் வேளாண்மை தொடர்பாக பயிற்றுவிப்பதில் சிறந்த பயிற்றுநராகவும் விளங்குவார்.

LEISAINDIA Language editions

LEISA India in regional languages

With an increasing demand from our readers for local language editions, LEISA India is now being brought out in five language editions – Hindi, Tamil, Kannada, Telugu and Oriya. These regional editions include translations of selected articles and are published twice a year – June and December

வேளாண்மை ஒரு சாதகமான தெரிவு

மீனாட்சி

தற்போதுள்ள கல்வி முறைகள் மூலம் மிககுறுகிய அளவே கற்க முடியும். ஏனெனில், இது உண்மை நிகழ்வுகளிலிருந்து எதிராக இருக்கிறது என்றாலும் புவிதம் கற்றல் மையம் இளம் குழந்தைகளின் அறிவை மேம்படுத்தும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி அவர்களை கூர்மைப்படுத்தி ஊக்குவிக்கிறது.

உணவு இல்லாமல் எந்த உயிரினமும் உயிர்வாழ முடியாது என்பதால் இப்புவிதில் வேளாண்மை என்பது மிக முக்கியமான தொழிலாகும். இந்த சாதாரண உண்மை மாறாவிட்டாலும், சமூகத்தின் போக்கானது மிகவும் மாறியுள்ளது. வேளாண்மை என்பது ஒரு மதிப்பு மிக்க தொழிலாக கருதப்படுவதில்லை. அது இருக்கும் தொழில்களிலே மிகவும் கீழ்நிலை தொழிலாக உணரப்படுகிறது. அனைவரும் ஏதாவது ஒரு வேலையை பெற்றுக்கொண்டு எவ்வளவு விரைவாக கிராமத்தை விட்டு வெளியே முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக வெளியேறுவதைதான் விரும்புகிறார்கள். இந்த கவலையளிக்கும் நிலைமை உண்மையாகவே இந்தியா முழுவதும் உள்ளது.

இந்த சூழ்நிலைக்கு கல்வி ஒரு முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது. வேளாண்மையில் உள்ள பெரும்பாலானவர்கள் தாங்கள் பயன்படுத்தும் இடுபொருட்களில் என்ன உள்ளது என்பதை படித்து தெரிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான மக்கள் பூச்சிக் கொல்லி பாக்கெட்டுகளில் உள்ள எச்சரிக்கைகளை படிப்பதில்லை. அதில் பூச்சிக் கொல்லிகளை பயன்படுத்தும்போது பயன்படுத்துபவர்கள் தங்களின் சுய பாதுகாப்பிற்காக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றையும் படிக்க இயலாது. வேளாண்மையில் ஈடுபடும் பெருவாரியான மக்கள் நீர், நிலம் மற்றும் காற்று மாசுபாடு குறித்து குறைவான அளவு புரிதல் கொண்டவர்களாகவே இருக்கின்றனர். மேலும், அவர்கள் புவி வெப்பமடைதல், சந்தைப் பொருளாதாரம் மற்றும் மரங்களை வளர்ப்பதின் அவசியம் குறித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுவதும் இல்லை. ஆகவே, இந்தியாவில் உள்ள கல்வி முறையில் வேளாண்மை குறித்து அதிகம் கவனம் தேவைப்படுகிறது. எங்கள் பள்ளியில், வேளாண்மை என்பது மிகவும் முக்கியமான செயல்பாடாகவும், வாழ்வில் முழுமையான புரிதலை ஏற்படுத்துவதில் அதன் முக்கியத்துவம் குறித்தும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. மருத்துவர், பொறியாளர் மற்றும் ஆசிரியர் போன்றவற்றை வாழ்க்கையில் அடைய வேண்டிய இலட்சியமாக பரிந்துரைக்கப்படும் அதே வழியில் உழவர் என்பதும் பெருமையுடன் சேர்க்கப்பட வேண்டும். எதையுமே செய்ய முடியாதவர்கள் என கருதப்படுகின்றவர்களிடம் தான் இப்போது வேளாண்மை என்பது உள்ளது.

எங்கள் பயணத்தின் ஆரம்பம்

உமேஷ் மற்றும் மீனாட்சி ஆகிய நாங்கள் இருவரும் பிறந்ததும், வளர்ந்ததும் மும்மையில் தான். இருபது

குழந்தைகள் தங்களது தோட்டங்களில் செடிகளை நடுகிறார்கள்.

ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட எங்கள் மும்பை வாழ்க்கையில் பல்வேறு வகையான நகர வாழ்வு கோணங்கள் குறித்தும், அதன் பின்னணியில் உள்ள உண்மை நிலவரங்கள் குறித்தும் எங்களின் கண்களை திறக்க உதவியது. மாற்றுக்கள் குறித்த எங்களின் தேடல் எங்களை பாண்டிச்சேரிக்கு அருகில் உள்ள ஆரோவில் பகுதிக்கு கொண்டு வந்து சேர்த்தது. அங்கு நாங்கள் குறைந்த செலவில் உயிர்ச்சூழலுக்கு உகந்த கட்டுமான தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் இயற்கை வேளாண்மை குறித்து தெரிந்து கொண்டோம். ஆனால், நாங்கள் எப்போதும் எங்களுக்கு தேவைப்படும் உணவை நாங்களே இயற்கை முறையில் உற்பத்தி செய்து கொள்வதையும், ஒரு பள்ளியை அங்கு தொடங்கி கற்றல் என்பது இயற்கையோடு இணைந்ததாகவும், வாழ்க்கையில் பகுதிகளை நிரப்பதாக அது அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் விரும்பினோம். அதன் காரணமாக ஆரோவில்லில் இருந்து நகர்ந்து மற்ற தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களில் பணியாற்ற முயற்சித்தோம்.

சில தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களில் சிறிது காலம் பணியாற்றிய பின் நாங்கள் எங்களுக்கென்று சொந்தமான ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதில் வேளாண்மை மற்றும் கல்வியில் பல்வேறு மாற்றுக்களை உருவாக்க முடிவு செய்தோம். 1992 ஆம் ஆண்டுகளில் நாங்கள் பொருளாதார

ரீதியாக சில சிரமங்களை சந்தித்தோம். இருப்பினும் ஒரு வழியாக தமிழ்நாட்டின் வறட்சிக்கு இலக்கான தர்மபுரி மாவட்டத்தில் முற்றிலும் தரிசாக இருந்த 12 ஏக்கர் நிலத்தை நாங்கள் வாங்கினோம். அதில் 2 ஏக்கர் நிலம் உழுது பயிர் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருந்ததால் அங்கு மானாவாரி பயிர்களை பயிரிடவும், மீதமுள்ள 10 ஏக்கர் மலைச்சரிவான நிலப்பரப்பாக இருந்ததால் அதில் எங்களுக்கு இருந்த ஒரே நம்பிக்கை அங்கு ஒரு காட்டை உருவாக்கி அந்தப் பகுதியை திருத்தி விடவும் எண்ணினோம். முதல் 3 வருடங்களுக்கு நல்ல மழை பெய்ததால் எங்களால் அங்கு விவசாயம் செய்ய முடிந்தது. ஆனால் 1997ல் மழை தவறிப் பெய்ததாலும், எப்போது பெய்யும் என நம்ப இயலாததாலும், நாங்கள் பயிரிட்டிருந்த பயிர்களில் மகசூல் இழப்பை சந்திக்க ஆரம்பித்தோம்.

எனவே, அந்த வருடத்திலே நாங்கள் ஒரு முடிவு எடுத்தோம். இனிமேல் மானாவாரி வேளாண்மையை மட்டும் நம்பியிருக்காமல், பள்ளத்தாக்குகளில் நீர் ஆதாரங்கள் இருக்கும் வகையில் சில நிலங்களை வாங்கினோம். ஆனால் இதற்கு முன் அந்த நீர் பாசன வசதியுள்ள நிலங்களில் பயிர்சாகுபடி செய்த நிலத்தின் உரிமையாளர்கள் தீவிரமாக இரசாயன உரங்களையும், பூச்சிக்கொல்லிகளையும் பயன்படுத்தியிருந்ததன் விளைவாக முதல் இரண்டு வருடங்களுக்கு இயற்கை வேளாண் முறையில் நல்ல விளைச்சலை எடுக்க முடியவில்லை. மூன்றாவது வருடத்திலே இயற்கை சமநிலையானது உருவாகத் தொடங்கியது. நன்மை செய்யும் உயிரினங்கள் காணப்படுவதை கவனித்த நாங்கள் மிகுந்த எச்சரிக்கையாக எந்த ஒரு சிறிய அளவிலான தெளிப்புகள் கூட பயிர்ச் சாகுபடியில் பயன்படுத்தவில்லை. நான்காவது வருடத்தில் நிலம் அதன் நலத்தை பெறத் தொடங்கி அதன் மகசூல் அதிகரிக்க தொடங்கியது. இந்த காலகட்டத்தில் தான் உள்ளூர் மக்களுக்கு அவர்கள் இயற்கை விவசாய முறைகளை பின்பற்ற உதவ வேண்டும் என முடிவெடுத்தோம். ஆனால் நேரடியாக இல்லாமல் எதிர்கால உழவர்களான அவர்களின் குழந்தைகள் மூலமாக உதவ முடிவெடுத்தோம்.

எதிர்கால உழவர்களுக்கான பள்ளி

2000 ஆம் ஆண்டில் ரபீந்தரநாத் தாகூர் மற்றும் மகாத்மா காந்தி அவர்களுடைய சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையிலும் மரியா மாண்டல்சோரி மற்றும் டேவிட் ஹோர்ஸ்பார்க் அவர்கள் செய்து காட்டிய வழிமுறைகளை ஒட்டியும் நாங்கள் ஒரு பள்ளியை ஆரம்பித்தோம். 2000 ஆம் ஆண்டில் பள்ளியை 7 குழந்தைகளை கொண்டு துவக்கினோம் தற்போது எங்கள் பள்ளியில் 95 குழந்தைகள் உள்ளனர். எங்களோடு குழந்தைகள் வாழ்ந்தும், கற்றுப் வருகிறார்கள். புலம்பெயர்ந்த மக்களின் குழந்தைகளுக்காக ஒரு விடுதியையும் நடத்தி வருகிறோம். அருகில் உள்ள விவசாயிகளின் குழந்தைகள் மட்டும் தினமும் பள்ளிக்கு வந்து செல்கின்றனர். அனைவரும் முதல் தலைமுறையில் கல்வி கற்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

பள்ளிக்கான கல்வி திட்டங்களை வடிவமைக்கும் போது இங்குள்ள நிலைகள் குறித்து நாங்கள் எச்சரிக்கையுடன் இருந்தோம். இந்த பள்ளியானது அக்குழந்தைகளுக்கு தன்னைப்பற்றியும், மற்றவர்களைப் பற்றியும் உள்ள மதிப்புகளை அறிந்து கற்றுக்கொள்ளும் இடமாக இருக்கிறது. மதிப்புகள் குறித்து இங்கு குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்வது,

அதன் வாழ்நாள் முழுவதும் அப்படியே அவற்றை தக்கவைத்துக் கொள்ள உதவுகிறது. எங்களின் பார்வையில் பள்ளி என்பது குழந்தையை, இயற்கை மீது மரியாதை கொள்ளத்தக்க கலாச்சாரத்தை கட்டமைக்கவும், அதனை பாதுகாப்பதில் அவர்களுக்கு உள்ள பங்கு குறித்த விழிப்புணர்வை கொடுத்து செம்மைபடுத்தும் ஓர் இடமாகும்.

உணர்வோடு ஈடுபடுவது புதிய சிந்தனைக்கும் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் இடம் தரும்

குழந்தைகளுக்கு உள்ள அவர்களின் உள்ளார்ந்த ஈடுபாட்டையும், உணர்வையும் மட்டுப்படுத்தாமல் மற்றும் ஆர்வத்தை குறைத்துவிடாமல், அதனை மேலும் வளர்த்தெடுக்கவும், ஊக்கப்படுத்தும் வகையிலும் சூழ்நிலைகளை உருவாக்கி கொடுப்பதும் தான், புவிதம் கற்றல் மையத்திலுள்ள முழு முதல் குறிக்கோளாகும். இயற்கையோடு பணியாற்றும் போது விலங்குகள், தாவரங்கள் போன்றவற்றை ஒரு அங்கமாக பாவிப்பது, மற்ற மக்கள் மற்றும் அவர்களின் உள்ளார்ந்த ஆளுமைத்திறனை பற்றிய புரிதலை உயிரோட்டத்துடன் வைத்திருக்கிறது.

சாதாரணமாக நடைபெறும் பள்ளிகளில் கற்றல் என்பது வாழ்க்கையில் இருந்து விலகியும், தொடர்புகள் அற்று உடைந்தும் இருக்கிறது. அங்கு எவ்வளவு சுருக்கமாக வேண்டுமோ அவ்வளவு சுருக்கமாக வைக்கப்பட்டு பள்ளியில் பயிலும் குழந்தை தான் கற்றவற்றை அதனுடைய உண்மையான வாழ்க்கையில் தொடர்புபடுத்தி பார்ப்பது என்பது அரிதான ஒன்றாக இருக்கிறது.

நமது கல்விப் பாடத்திட்டங்கள் அனைத்துமே இந்த அடிப்படையில்தான் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றில் அறிவை எளிதாக கொண்டு செல்வதற்காக கதை சொல்லுவது, பாடல்கள் பாடுவதன் வாயிலாக கொண்டு செல்கிறது. பழையமுறை பள்ளிகளில், அதன் ஆரம்ப நாட்களில் பாடங்கள் வாரியாக வகுப்புகள் பிரிக்கப்படாமல் இருந்தது. கற்றல் என்பது முழுமைபெற்றும், குழந்தையை சுற்றியுள்ள வாழ்க்கை பற்றிய புரிதலை உருவாக்கும் வகையில் பயன்பட்டது.

எங்கள் கல்வி பாடத்திட்டத்தின் மூலம் வாழ்க்கையையும், கற்றுப் முறைகளையும் ஒருங்கிணைத்து குழந்தைகளின் அறிவை உற்று நோக்குதலின் வாயிலாகவும், அனுபவத்தின் வாயிலாகவும் கிரகித்து அது அவர்களுக்கு கிடைக்கும்படியான ஒரு சூழலை பள்ளியிலும், அதன் வாழ்வியலில் சூழ்நிலையிலும் உருவாக்குவதும் தான் எங்களின் எண்ணம்.

இந்த தேவைகளையெல்லாம் மனதில் கொண்டு கற்றல் முறைகளை பஞ்ச பூதங்களான நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயம் போன்றவற்றை மையமாக கொண்டு 5 அடிப்படை பாடத்திட்டங்களாக பிரிக்க முடிவு செய்தோம். இந்த பஞ்ச பூதங்கள் என்பது உயிர்வாழ மிகவும் அவசியமானவைகள். குழந்தைகள் இந்த பஞ்ச பூதங்களின் பௌதீக தன்மைகளை அனுபவத்தின் வாயிலாக மற்றும் ஐந்தறிவின் வாயிலாகவும் கற்றுக்கொள்கின்றனர். இந்த முறையில் அவர்கள் கற்றுக்கொள்ளுவதை அனுபவரீதியாக கற்றல் முறை என நாங்கள் அழைக்கிறோம். கற்றுப் எந்த விஷயங்களும் எளிதாக நடைமுறை பயன்பாட்டிற்கு உட்படுத்தப்பட

வேண்டுமானால் அவை அனுபவரீதியாக கற்கப்பட்டோ அல்லது செய்து பார்த்தோ இருக்க வேண்டும் என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. இந்த அடிப்படை தேவையான கருத்துக்கள் கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களில் மிகவும் இன்றியமையாதவையாகும், கதைகள் மற்றும் பாடல்கள் மூலம் உட்செலுத்தப்பட்டு அவை வகுப்புகளில் திரும்பத் திரும்ப கற்றுக்கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

கதைகள் மற்றும் பாடல்களில் இருந்து அவர்கள் என்ன புரிந்து கொண்டார்கள் என்பதற்காக குழந்தைகள் அதனை பிரதிபலிக்கும் வகையில் வரைவதற்கு பழக்கப்படுத்தப்படுகிறார்கள். கணித பாடங்களான கூட்டல், பிரித்தல், வகைப்படுத்துதல், அளவிடுதல், அளவிட்டு வரைதல் மற்றும் பாரம்பரியமான ரங்கோலி போன்ற செயல்பாடுகள் கணித வகுப்புகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. விவாதங்கள், நடந்து செல்லுதல், உற்று நோக்குதல் மற்றும் கேள்விகள் எழுப்புதல் போன்றவை அன்றாட வகுப்புகளில் ஒரு பகுதியாக உள்ளன. குழந்தைகள் அவர்களுக்கு தெரிந்த ஒன்றைப் பற்றி பேசுவதற்கு வழிகாட்டப்பட்டு, அதன் பின் ஆசிரியர்கள் அந்த குறிப்பிட்ட ஒன்றைப்பற்றி அவர்கள் தெரிந்து வைத்துள்ளவற்றிலிருந்து கூடுதல் தகவல்களை கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள்.

செய்து கொண்டே கற்பது

குழந்தைகள் குழுக்களாக பிரிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பு ஒதுக்கப்பட்டு அதில் அவர்கள் என்ன தாவரங்களை வளர்க்க விரும்புகிறார்களோ அவற்றை அவர்களே முடிவு செய்து அந்தப்பகுதியை குறித்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்களே அந்தப்பகுதியை அளந்தும், வரைந்தும் கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வரிசையையும்

அவர்கள் வடிவமைத்து அதில் என்ன பயிரிட வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்து கொள்கிறார்கள். அந்தப்பகுதியில் விதைப்பதற்கு தேவைப்படும் விதைகளின் அளவு என்ன என்பதை அவர்களே கணக்கிட்டுக் கொள்கிறார்கள். அவர்களே, செடி வளர்வதையும், அவற்றிற்கு மூடாக்கு இட்டு அதற்கு நீர் பாய்ச்சுகிறார்கள். அவர்களே வளர்ச்சி விகிதத்தை அளவிடுகிறார்கள், எத்தனை பூக்கள் பூக்கின்றன என்பதையும், அவற்றை பழங்களோடு ஒப்பிடும் பார்க்கிறார்கள். தாவரத்தின் பாகங்களை உற்று நோக்கி அதனை வரைந்து கொள்வதோடு, அங்கு வரும் பறவைகள் மற்றும் பூச்சிகளையும் வரைகின்றார்கள். இறுதியாக அவர்கள் தாங்கள் எவ்வளவு நேரம் தோட்டத்தில் செலவிட்டோம் என்பதை குறித்துக்கொண்டு, அவர்கள் உற்பத்தி செய்த காய்கறிகளின் அளவு போன்றவற்றை கணக்கிட்டு அவர்களின் செயல்பாடுகளுக்கான நிதி வரவு செலவு குறித்த பகுப்பாய்வை செய்கின்றனர்.

அவர்கள் இயற்கை பூச்சி விரட்டிகள் மற்றும் மண் புழு உரம் தயாரிப்பது குறித்தும் கற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

இந்த மாதிரியான அறிவு கற்றல் முறைகளினால் குழந்தைகளின் திறன் மேம்படுத்துவதோடு, இந்த முறைகள் மூலம் கற்கப்படும் விஷயங்கள் அவர்களை அதிக அறிவு பெற்றவர்களாக கொண்டுவர முடியும் என நாங்கள் நம்புகிறோம்.

இந்த அணுகுமுறையானது 2 முக்கிய குறிக்கோள்களை கொண்டுள்ளது. முதலில், பொதுவாக பள்ளியில் படிக்கும் போது மாணவர்களுக்கு கிடைக்கும் அனுபவம் அவனின் வாழ்க்கையோடும், கிராமப்புற வாழ்வாதாரத்திற்கு பொருந்தக்கூடியதாக இருப்பதையும் உருவாக்குகிறது.

வேளாண்மையை செய்யும் போதே கற்றல்.

தோட்ட வேலைகள் தயார்படுத்தப்படுகிறது

இரண்டாவதாக கற்பிக்கும் முறையானது குழந்தையின் சொந்த அறிவிற்கு மதிப்புக் கொடுப்பதாக இருக்க உதவுகிறது. வீட்டுத் தோட்ட வேலைகளில் குழந்தைகள் ஈடுபடும் போது அவர்களுக்கு இந்த பஞ்ச பூதங்கள் குறித்து ஏற்கனவே சேகரித்து வைத்திருந்த அனுபவங்களை பயன்படுத்த முடிகிறது. சுற்றுச்சூழல் குறித்தும், வேளாண்மையை சமூகத்தின் சாதகமான தேர்வாக முன்னிருத்தி வைத்துள்ள தங்களின் அறிவை பயன்படுத்தும் போதும், அதனை கொண்டாடும்போதும், எங்கள் பள்ளிகளில் இருந்து வரும் குழந்தைகள் ஒரு நடுநிலையான கண்ணோட்டம் உடையவர்களாக வருகின்றனர்.

பணத்தை மட்டுமே முக்கிய குறிக்கோளாக கொண்டு வெளியில் இருந்து அவர்கள் பெற்றோர் மற்றும் இதர வகையான அழுத்தங்களை சமாளிப்பதற்கு, அவர்கள் எங்கள் பள்ளியில் செலவிட்ட நேரங்கள் மற்றும் அனுபவங்கள் அவர்களுக்கு உறுதியை பெற்றுத்தரும் என நம்புகிறோம். சில வருடங்கள் சென்றபின் அவர்கள் எளிமையான, மதிக்கக்கூடிய, பொருளாதார ரீதியாக திருப்திபடக்கூடிய, வேளாண்மையையும், எங்கள் பள்ளியில் கற்றுக்கொண்ட மதிப்பீடுகளை அடிப்படையாக கொண்ட நிலைவான வாழ்க்கைக்கான வழிகளை கண்டறிந்து வாழ்வார்கள்.

மூலம்: லீசா இந்தியா, மார்ச் 2011, வால்யூம் 13, இதழ் 1

மீனாட்சி

புவிதம் கற்றல் மையம்,
நாகர்கூடல் கிராமம்,
இந்துார் வழி,
பெண்ணாகரம் தாலுக்கா
தர்மபுரி மாவட்டம், தமிழ்நாடு
மின்னஞ்சல்: puvidham@gmail.com

www.leisaindia.org

A website for learning and sharing experiences on LEISA practices.

Main features

- Space to share your LEISA experience
- A source for LEISA practices followed by farmers
- An archive of LEISA India magazines - English edition and regional editions (Tamil, Kannada, Hindi, Oriya and Telugu)
- Photos and videos on LEISA practices
- Interesting cases of people following LEISA practices